

TID FOR INNHØSTING

 Takk, broder Williams. God morgen venner. Det er et privilegium å være her denne formiddagen. Og å få en introduksjon slik som dette, det får meg likevel til å føle meg liten. Og jeg er . . . var veldig takknemlig for denne muligheten til å komme denne formiddagen til Phoenix.

² Jeg husker da jeg kom til Phoenix første gang, jeg var omtrent sytten år gammel. Det har sannelig vokst siden den gang. Tidlig denne morgenen da vi kom inn til Phoenix, kunne vi nesten ikke avgjøre når vi forlot Tucson og kom til Phoenix. Det er omtrent bundet sammen, så mange steder har sprunget opp. Steder her hvor vi til og med pleide å dra ut for å kjøre esler i ørkenen, og nå er det moteller og ti-cent butikker og så videre. Og selvfølgelig, det får meg til å bli gammel.

³ Og så setter jeg meg ned her ved siden av min gode broder her, broder Valdez, og jeg — jeg sa: “Vel, broder . . .” Vi samtalte, og jeg sa: “Vel, selvfølgelig, jeg er i ferd med å bli gammel.” Jeg sa: “Jeg er klar over at mine distanse-etapper bygger seg opp.” Jeg sa: “Vent til du kommer til min alder”, eller noe slikt som det. Jeg var — jeg ble overrasket over å vite at han var omtrent tolv år eldre enn meg. Så jeg, følte meg så mye bedre da. Jeg sa: “Broder Valdez, jeg vil at du . . . Hvor lenge har du forkynt Evangeliet?”

Han sa: “Femti år.”

⁴ Vel, jeg var et veldig lite barn når han forkynnte. Så jeg sa: “Jeg skulle ønske du bare ville ta forkynnelsen denne formiddagen, broder Valdez.” Jeg sa: “Jeg — jeg er en ung mann”, jeg sa: “Jeg liker på en måte ikke å sitte her oppe og prøve å tale”, jeg sa: “Mine eldste.”

⁵ Og han bare lo, sa: “Hva tror du jeg kjørte ned hit for?”

⁶ Så jeg er veldig takknemlig for broder Valdez. Han fortalte meg at han hadde en rekreasjonsbolig her ute. Det er — det er veldig fint. Jeg setter pris på det. Inviterte meg ut til å komme og besøke dem en gang. Og det er her ute ved New River. Jeg vet ikke om noen av dere vet hvor det er, eller ikke. Jeg er sikker på, hvis en Valdez står bak det, er det i orden.

⁷ Så nå, hver gang jeg kommer til et stevne, møter jeg vanligvis noen som er — som er blitt helbredet i møtene eller noe. Og da jeg stod her ved bordet denne formiddagen, var der en dyrebar søster som sitter over her, navnet er Erb, hun kommer hit fra Michigan. Hennes sønn er programlederen her på denne kristne radiostasjonen. Og hun fortalte meg at hun var tilstede på møtet helt tilbake i Flint, Michigan. Hun fikk et bønnekort, og prøvde å bli bedt for, og hun klarte ikke å få det til. Og hun er

veldig alvorlig syk. Og rett her denne formiddagen, tror jeg Gud helbredet kvinnen, som står rett ved siden her.

⁸ Jeg sa: “For en tid det er nå! Det er blitt omtrent tolv, fjorten år siden, og i denne byen nå, som heter Phoenix, Phoenix er rett og slett blitt bygget — bygget opp fra ruiner.” Jeg sa: “Vel, det er det samme som skjedde med deg denne formiddagen. Gud bygget deg opp, tror jeg, denne formiddagen, fra en —en ødelagt helse til god helse.”

⁹ Jeg bare hørte i går kveld, telefonen ringte, så mange ganger. Jeg er deres nabo nå, jeg bor i Tucson, og samtalene var så mange at jeg kunne ikke dra ut for få tak i alle sammen, så jeg bare ber for dem via telefonen. Og de, da, de måtte bare gi meg sine telefonnummer.

¹⁰ Og det var en dame, åttisju år gammel, en gammel kristen, hun hadde vært ute av forstanden for en stund. Hun var på gata, skrikende, og ringte til politiet, at noen hadde tatt hennes baby. Åttisju år gammel, ser dere, hennes forstand hadde forlatt henne. Og hun var en kjær, gammel kvinne. Jeg har aldri kjent henne i mitt liv. Og så ringte Billy og sa: “Gå straks i bønn”, sa, “damen er alvorlig syk, og de tror hun skal dø.” Sa: “Hun er bare . . . hun er utenfor seg selv.”

¹¹ Så jeg bare la på telefonrøret og gikk inn i rommet og ba. Innen noen få øyeblikk sov hun. Hun våknet opp normal og frisk, spiste en full kylling-middag, sammen med all den iskremen og kake, etterpå. Ja visst.

¹² Dere ser, Gud er suveren. Han er så virkelig, Han kan . . . Du trenger ikke å være der; bare — bare be om dette.

¹³ Jeg tror at vår leder her, denne formiddagen, eller noen, eller kanskje det var broder Valdez som sa i sin bønn: “Vi har ikke, fordi vi ikke ber. Vi ber ikke, fordi vi ikke tror.”

¹⁴ Jeg setter pris på sangen til disse unge her. Broder Valdez, vi gamle, la merke til oppriktigheten til den unge mannen som avla dette vitnesbyrdet, at han kjente Jesus.

¹⁵ Nå vet vi at vi ofte finner disse små kvartettene og sangerne, jeg . . . dette er ord fra en annen forkynner, broder Valdez sa: “Noen ganger kommer de med tretten på dusinet.” Fordi, de virker som, i dag, det er — det er blitt et show i stedet for — for helligheten og oppriktigheten som pinseveennene engang hadde.

¹⁶ Og oppriktigheten hos disse guttene, jeg — jeg satte pris på det. Må Herren velsigne dere gutter. Og jeg var . . .

¹⁷ Jeg er ikke mye med TV. Som dere vet, er jeg virkelig imot det. Og jeg leier faktisk et sted nede i Tucson inntil vi får vårt eget i orden, der hvor vi skal ha vårt hjem etablert, om Herren vil. Og damen som leier ut huset, hun er en fin kristen venn, men hun hadde der i huset et — et — et — TV. Vel, jeg har små barn, og dere vet hvordan de er, så de skynder seg til det. Så,

for noen morgener siden, akkurat da jeg kom innom etter en tur med broder Stromei . . . jeg vet ikke om broder Stromei er her denne formiddagen, eller ikke, han er lederen over forsamlingen i Tucson. Min unge datter, som sitter bak der, tilkalte meg for å få se, sa: "Vi skal slå på TV'en, noen sangkvartetter", eller hva enn det var.

¹⁸ Nå vel, jeg er en veldig god kritiker, og jeg — jeg er lei for det, men jeg — jeg — jeg kan ikke være noe annet enn bare slik jeg ble skapt. Hvis jeg gjør noe som er i motsetning til min egen natur, er jeg en hykler. Og jeg ville ikke ønske å være det framfor dere mennesker. Jeg — jeg ønsker å være nøyaktig den jeg er, og da vet dere hvor vi står. Og jeg — jeg antar jeg kritiserer litt for mye.

¹⁹ Men jeg hadde det bare i mitt hjerte å kritisere det, fordi det bare så ut for meg som en slags Hollywood-etterligning, bare en masse opptreden. Det virket ikke å ha den helligheten den burde ha. Og de sang disse sangene i — i en rock-and-roll takt, og gullfargede sko på seg. Og er det kommet dit at Evangeliet er blitt et show? Nå, jeg, hvis det er slik det er, vil jeg — jeg ikke ha noe med det å gjøre. Jeg vil ha noe som er virkelig og ekte, og vi ønsker å beholde det på den måten.

²⁰ Nå, jeg — jeg tror at en ombytting av disse to, rett her, brødre. Slik, hører dere meg bedre nå?

²¹ Nå, neste lørdag morgen, om Herren vil, har jeg det store privilegiet å tale i forsamlingen, for første gang i Flagstaff, Arizona. Broderen her, jeg glemmer bare navnet hans, er lederen. [En broder sier: "Chester Earl." — Red.] Chester Earl, broder Chester Earl. Hadde nettopp anledningen til å treffe ham denne formiddagen, da jeg akkurat håndhilste på den fine evangelisten her fra India, en indisk broder. Og han sa at neste lørdag morgen skal jeg tale der. Dere er alle hjertelig invitert til å delta på dette møtet. Vi håper at Herren vil velsigne oss.

²² Og så, den følgende mandag kveld, i Tucson er det en bankett. Herren har gitt meg æren av å tale til den . . . i banketten der nede, den tjueførste dagen i — i Desember, i Tucson. Dere er absolutt hjertelig invitert til å delta på den kveldens bankett.

²³ Og slik som broder Williams bekjentgjorde, at jeg skal være tilbake her igjen, for på en måte å ha en liten innledning før stevnet starter.

²⁴ Og, så, jeg opplever litt statisk forstyrrelse der ute, broder Williams? Det er . . . Hva sier du? Er det bedre nå? Det er bedre. Fint.

²⁵ Jeg håper virkelig at mange av dere kan finne tid til å delta i et, eller alle møtene, kveld og dag. Slik at, starter dette den syttende, klokka syv, søndag ettermiddag? [Noen sier: "Halv to." — Red.] Halv to. Halv to, søndag ettermiddag. Jeg ønsker også å si om Herren vil, vil jeg be for de syke i — i — i disse møtene, og gjøre alt jeg kan for å hjelpe dere.

26 Og forkynnerbrødre her, denne formiddagen, i Phoenix-området. Årsaken til at jeg kommer hit til denne hallen, jeg . . . Hver gang jeg kommer, pleier jeg vanligvis å foreta en liten rundtur, og haste rundt til kirkene, alle kirkene. Da finner jeg det litt vanskelig fordi noen av kirkene er litt små. Og vi vil sannelig ikke utelate noen broder fordi kirken hans er liten, og det gjør det vanskelig, folket kan ikke komme inn. Så hvis . . . Jeg tenkte at vi bare kan møtes på ett sted, og jeg kan ta meg av det selv, og vi ville bare samles her og ha møtet, et lite evangelisk møte, og be for de syke og slike ting. Før . . .

27 Kanskje hvis jeg kommer over på denne andre, er denne bedre over her? [Noen sier: "Nei, det, det er lydbåndet." — Red.] Det er lydbåndet. Ja vel.

28 Kanskje det ville være en — litt bedre hvis jeg gjorde det på den måten. Og jeg ønsker mine brødre her, fra kirkene, pastorene her i Phoenix, å vite at det var grunnen vi gjorde dette, for å komme hit til denne hallen, så vi kunne få alle til å komme sammen på et bestemt sted. Og du kan ikke komme til alle brødrene, det er så mange av dem. Dere så hvordan det var her denne formiddagen, og sannsynligvis er ikke det halvparten av dem. Så du kan ikke komme til dem alle på noen få dager, som vi har her, før, i forkant av stevnet.

29 Og jeg er sikker på at vi skal ha en flott tid i stevnet. Dere vil høre gode forkynnere. Denne broder Cash, er Cash Hamburg, Hamburg. Åh du, hvor mange har noen gang hørt ham? Han er sannelig en — en tyfon. Ja visst. Unnskyld meg, jeg burde ikke ha sagt det på den måten. Det er en broder, men — men, åh du, jeg var sammen med ham en gang. Dere skjønner, jeg ser ikke hvorfor dere i det hele tatt kommer for å høre meg, når dere hører en kar som det. Han kan forkynne og trekker aldri pusten. Jeg — jeg vet ikke hvordan han gjør det, jeg . . . men han får sannelig sagt veldig mye. Jeg dro sammen med ham til mitt New York-stevne, nylig, og han ville ta meg med til — til middag etter møtet. Og jeg gikk inn på et sted, og jeg var omtrent klar til å komme meg ut når broder . . . Han forkynte hele veien opp- og nedover gulvet, og overalt rundt omkring, til alle som var der inne. Han er litt av en — en karakter i seg selv.

30 Og jeg er sikker på at dere også vil glede dere over broderen fra California. Hva var hans navn? Jeg kan ikke huske navnet hans, denne er en av talerne. Jeg — jeg glemmer hans navn også. Men han er en — en kraftfull taler, og dere vil like ham. Det vil nok være gode talere der, slik som dere vet, broder Roberts, og mange av de store menn i dag.

31 Så jeg er takknemlig for å tenke på et Skriftsted som kommer inn i tankene mine her nå. Og ved en anledning så David ut på Herrens ark som var stilt fram i telt. Og han sa . . . Han satt sammen med Natan, profeten for den dagen. Og så sa han: "Er

det rett at jeg skal bo her i et hus, leve i et hus av sedertre, og min Herres pakts ark under telt?”

³² Og profeten sa til ham: “Gjør alt som er i ditt hjerte, David, for Gud er med deg.” Det var alt han visste å si.

³³ Men den natten møtte Herren profeten, og sa: “Gå og si til min tjener, David, at jeg tok ham fra den lille fårekveen, fra å følge disse få sauene, som dere vet, og har gjort ham til et navn lik de store menn”, ikke det største navnet, ikke det viktigste navnet, men regnet ham sammen med de store menn som var på jorden på den tiden.

³⁴ Og jeg tenkte: “Guds nåde, til David der!” Og jeg tenkte: “Jeg kunne regne med meg selv. Når jeg finner privilegiet for denne dagen som vi lever i, avslutningsdagene for denne verdens historie, og å bli regnet sammen med en slik mann som har vært til stede i disse møtene.” Og må Herren velsigne dere, virkelig rikelig.

³⁵ Nå, min gode venn, broder Valdez, sa: “Broder Branham, jeg må dra, tror jeg, klokken kvart på ti eller kvart over ti.” Sa: “Jeg skal komme over ved avslutningen, så jeg vil ikke forstyrre – forstyrre når du taler.” Han har vært i møtene tidligere.

³⁶ Jeg er – Jeg er litt treg, og må tenke, vet dere, når jeg taler. Og jeg skriver ned Skriftstedene mine her, og et notat, kanskje, men så må jeg gå tilbake og tenke over hva Herren fortalte at jeg skulle si, dere vet, jeg må vente på Ham. Og jeg er litt treg, så jeg håper jeg ikke holder dere for lenge denne formiddagen.

³⁷ Jeg spurte broder Williams, jeg sa: “Broder Williams, hvor lang tid har jeg?” Jeg sa: “Nå, jeg hadde et Skriftsted her som jeg kunne tale om, som ville ta meg bare omtrent tretti minutter, eller noe slikt, og avslutte møtet og dra hjem.” Og jeg sa: “Men jeg vil gjerne ha en liten undervisning hvis det er mulig”, og angående hva jeg tror ville være noe for dere i dag, noe som dere kunne ta med dere hjem, for å tenke på det.

³⁸ Og jeg ville sannelig ikke stått opp denne morgenen klokka halv fire, eller ti over halv fire, og blitt ferdig til å komme opp her, bare for å bli sett. Jeg – jeg – jeg bryr meg ikke om å bli sett. Jeg – jeg kom hit og studerte i går over noen Skriftsteder som jeg fikk skrevet ned, for noe som jeg ba oppriktig over, og tenkte at kanskje det, gjennom det, det kunne hjelpe noen. Jeg . . . Vi har ikke tid til show og sceneopptreden. Vi – vi må komme ned til saken. Jeg tror Jesus kommer ganske snart.

³⁹ Og nå, de gjør lydbåndopptak av dette, og sannsynligvis kan noen få tak i lydbåndet. Og jeg vil gjerne gjøre denne uttalelsen, at noen ganger er jeg . . . mange ganger er jeg veldig misforstått. Og mange ganger ringer folk meg tilbake, sier: “Broder Branham, var det på en slik måte du mente det?” Og noen ganger sier vi noe, men dere må vite, grip tak i det gjennom terminologien i hva jeg mente med det.

⁴⁰ Og jeg sier ting noen ganger som er — som kanskje er litt i motsetning til hva noen tror, jeg vil at dere skal få dette klart nå, noen, hva noen tror. Men jeg har et — et Budskap, jeg er ikke . . . fra Herren, slik jeg føler dette på den måten. Andre kan føle det er fra djevelen. Andre kan føle det er tull. Men for meg er det Liv. Og jeg mener ikke å være annerledes når jeg sier ting som er annerledes, eller kanskje litt sårende eller skjærende til folk. Jeg mener det ikke i det lyset. Jeg — jeg, hvis jeg gjør, da er jeg en hykler. Jeg — jeg sier det i lyset av en vekst til Gud. Jeg sier det i lyset av — av — av å få folk til å kjenne Gud bedre. Og jeg sier det ikke fordi det er noe jeg har funnet opp selv. Det er noe som jeg får fra Gud.

⁴¹ Og nå, hvis jeg skulle tale om noe i noen av disse stevnene, som sårer folk, eller . . . Si “Jeg tror ikke Det på den måten.”

Vel, jeg har ofte gjort denne uhøflige uttalelsen. Og min kone sitter der og lyttet til meg, hun vet det ikke er mye formalitet med meg. Jeg — jeg . . . Akkurat som når dere spiser kylling, og du treffer på et bein. Nå, ingen som virkelig elsker kylling, kaster noen gang kyllingen bort fordi de finner et bein. Han kaster bare bort beinet, deretter fortsetter han å spise kylling. Den samme tingen når du spiser kirsebærpai. Hvis jeg treffer et frø, jeg — jeg — jeg kaster aldri paien bort, jeg kaster bare bort frøet. Så . . .

⁴² Og det jeg sier her som kan virke som, i et hvilket som helst av mine møter, som synes for deg å være et frø, vel, du legger bare det til siden og sier: du tillater meg å ikke vite like mye om det som du gjør. Så da, du fortsetter bare og spiser det som du synes er riktig. Og jeg vil . . .

⁴³ Jeg stoler nå på at Herren vil velsigne Sitt Ord. Jeg er en standhaftig troende på Ordet, og kun Ordet. Bare Ordet alene, og det er Budskapet som Herren har gitt meg.

⁴⁴ Vi er forskjellige, en fra en annen. Jeg har lagt merke til denne formiddagen, mine brødre, misjonærer, evangelister og pastorer, som står her, kanskje — kanskje hundre eller flere av dem, stående her. Hver og en av dem er bedre kvalifisert til å stå her og tale, enn jeg er. Det er jeg sikker på. Men se, hver og en av oss, en kan ikke ta den andre sin plass. En kan ikke ta den andre sitt budskap. Se, vi har våre forskjellige veier.

⁴⁵ Gud er suveren. Når Han . . . Hvem, hvem kunne fortelle Gud hvordan man gjør ting, i begynnelsen, da det bare var Ham alene? Skjønner? Og hvis vi har Ewig Liv, det er kun én form for Ewig Liv, og det er Gud. Så hvis vi har Ewig Liv, var vi sammen med Gud rett da, en del av Gud. Vi var Hans attributt. Vi er nå Hans attributt. Og, fordi “I begynnelsen var Ordet”. Og et ord er en tanke uttrykt. Så vi var Hans tanker, deretter uttrykt inn i ord, og er blitt til det vi er. Det er grunnen til at våre navn, kanskje ikke det vi har nå, men våre navn ble satt i Livets Bok hos Lammet før verdens grunnleggelse. Skjønner? Og hvis det ikke var der da,

vil det aldri være der. Skjønner? Og Jesus kom for å gjenløse alle disse, det er disse som har sine navn i den Boken. Se, Han visste.

⁴⁶ “Pottemakeren”, som Romerne 8 forteller oss, “hvem kan fortelle pottemakeren? Kan leiren si: ‘Gjør meg *slik*, på denne *måten*?’” Skjønner? Nei. Gud må vise fram alle Sine egenskaper. Og derfor må Han lage et kar til vanære, og det andre til ære, for å vise fram den ene, selvfølgelig. Nå, men Han er suveren, ser dere, ingen kan fortelle Ham hva Han skal gjøre.

⁴⁷ Og Han gjør oss forskjellige. Endog de . . . der, vi blir fortalt i Bibelen at stjernene er forskjellige, den ene fra den andre, en stjerne er forskjellig fra en annen. Dere vet, det er en forskjell i Himmelen, på Engler, Englevesener; der er Engler, der er Kjeruber, der er Serafer, og deres — deres ulikheter Der. Og vi er alle forskjellige. Og Gud har store fjell, han har sletter, prærier, gress, ørken, vann. Se, Han har — Han har forskjellige ting, Han er en — Han er en — en Gud av variasjon. Og se på Hans folk her denne formiddagen, noen av oss hvite, noen svarte, noen brune, noen gule, noen røde; se, det er — det er Hans folk. Han er en . . . Han er — Han er en Gud av variasjoner, og så tror jeg Han har den samme tingen iblant Sine tjenere.

⁴⁸ La oss nå bøye hodene våre bare et øyeblikk, for bønn. Og jeg kan kanskje si dette nå, før vi leser Ordet. Jeg vet at hvis jeg bare er litt langtrukken, og du må stå opp og gå ut, så vil jeg forstå, ser dere, jeg vil forstå det veldig godt. La oss nå be. Og mens vi ber, med hodene våre bøyd mot støvet, som Gud tok oss ifra, er det noen her som ønsker å bli husket i bønn, bare løft opp hånden. Han, Han kjenner direkte hva som er i hjertet ditt, under den hånden.

⁴⁹ Kjære Himmelske Far, vi nærmer oss Deg med oppriktighet, med hodene våre vendt mot støvet, hvor fra Du har tatt oss. Og da tenker vi i våre sinn på at Du fortalte Abraham, en natt, om han kunne “telle sanden som var på strendene”? Og så sa Du at han skulle “se opp mot stjernene”, og om han kunne “telle dem”? Selvfølgelig, det var umulig. Og Du fortalte ham at hans “avkom ville bli utallig, slik som sanden på stranden og stjernene som lyser opp himlene”. Våre tanker nå, vår tankegang, våre tanker i våre sinn, snarere, idet vi bøyer hodene våre mot sanden hvor vi kommer fra; så hjertene våre ser opp mot Himmelen, hvor vi drar til. Fra sand til stjerner, å være Abrahams Ætt! Døde i Kristus, vi er Abrahams Ætt, og arvinger sammen med Ham i henhold til løftet.

⁵⁰ Og vi er kommet hit denne formiddagen for å ha fellesskap rundt livets naturlige mat, som vi har tatt, for å få det ut av veien. Og nå begjærer vi Deg til å gi oss den Himmelske Manna, den maten som vil gi oss styrke i det Livet som er inni oss. Slik som blodet leder vekk denne maten nå, for å styrke den, for å lage flere celler, for å bygge oss sterke for dagen; må vi motta fra

Kristus, at Han kan komme inn i vår ånd, denne formiddagen, gjennom Ordet, og — og styrke oss for den tiden som vi lever i. For dagen er på hell og kveldskyggen senker seg, Kveldslyset er her, og vi skal snart lytte etter innkallingen til å “komme opp i det Høye”, og vi ønsker å være rede når det skjer. Så, hjelp oss, Far.

⁵¹ Og det er ingen som er verdig til å åpne Boken, eller å bryte Seglene på den; men Lammet, som ble slaktet før verdens grunnleggelse, kom og tok Boken og brøt Seglene. O Guds Lam, kom denne formiddagen, åpne opp Boken for oss, og la oss se i den sammen med Deg, Herre, og se hva vi må gjøre for å være forberedt i denne tiden. Velsign enhver kirke, velsign de forestående møtene, hver og en av dem, og vårt lille møte, til å føyes sammen med de som kommer. Og når vi drar herfra i dag, må vi være i stand til å si slik som disse som kom fra Emmaus: “Brant ikke våre hjerter i oss da Han talte med oss på veien?” Gi det, Far. Vi ber i Jesu Navn. Amen.

⁵² Til dere nå som ønsker å slå opp, dere liker vanligvis å lese etter en forkynner når han skal lese, for å finne ut nøyaktig hvor han taler ut fra, hvis dere har deres Bibler, og vil slå opp i Matteus det 4. kapittel.

⁵³ Og nå skal jeg oppgi mitt tema rett før jeg taler; på sett og vis så ønsker jeg å lære det slik, og tale det mens vi fortsetter videre. Og denne har jeg kalt, på et vis så vet jeg ikke hvorfor, jeg kaller denne: *Tid for innhøsting*.

⁵⁴ Og vi skal ta en Skriftlesning til å basere denne tanken på, for å trekke sammenhengen i teksten herfra. Vi skal lese Matteus det 4. kapittel, en del av det. Dette er i fristelsene til Jesus. Etter at Han var fylt med Den Hellige Ånd, ble Han ledet inn i ødemarken.

Og da ble Jesus av Ånden ledet ut i ødemarken for å bli fristet av djevelen.

Og da Han hadde fastet i førti dager og førti netter, ble Han til slutt sulten.

Da fristeren kom til Ham, sa han: Hvis Du er Guds Sønn, da si at disse steinene skal bli til brød.

Men Han svarte og sa: Det står skrevet: Mennesket lever ikke av brød alene, men av hvert ord som går ut av Guds munn.

Da tok djevelen Ham med opp til Den hellige stad, satte Ham på templets tinde,

og han sa til Ham: Hvis Du er Guds Sønn, så kast Deg ned! For det står skrevet: Han skal gi sine engler befaling om deg, og: På sine hender skal de bære deg, så du ikke støter din fot mot noen stein.

Jesus sa til ham: Det står også skrevet: Du skal ikke friste Herren din Gud.

Og igjen tok djevelen Ham med . . . på et meget høyt fjell og viste Ham alle verdens riker og deres herlighet.

Og han sa til Ham: Alt dette vil jeg gi Deg hvis Du vil falle ned og tilbe meg.

. . . Jesus sa til ham: Bort med deg, satan! For det står skrevet: Herren din Gud skal du tilbe, og Ham alene skal du tjene.

55 Jeg ønsker å bare underbygge dette litt, til det 4. verset igjen.

Men Han svarte og sa til ham: Det står skrevet: Mennesket lever ikke av brød alene, men av hvert ord som går ut av Guds munn.

56 Nå, for et emne vil jeg gjerne ta dette: “hvert ord som går ut av Guds munn.” Hold nå det i tankene mens vi taler.

57 Jesus sa en gang i Johannes 6,48, jeg tror det er riktig, slik jeg noterte det ned denne morgenen: “Jeg er Livets Brød.” Dette var ved Påskehøytiden, da jødene var – spiste sin kosher til minne om mannaen som falt i ørkenen, og – og de drakk fra en kilde der som representerte Klippen som var i ørkenen, og de hadde en flott tid. Og Jesus ropte ut i deres midte, og Han sa: “Jeg er Livets Brød. Deres fedre åt manna i ørkenen, i et tidsrom av førti år, og de er alle sammen døde. Men Jeg er det Brødet som kommer fra Gud, ned fra Himmelen. Hvis en mann eter av det, skal han ikke dø.” Og om Klippen sa Han: “Jeg er den Klippen som var i ørkenen. Jeg er den Klippen som deres fedre drakk fra.”

58 “Hvordan?” De sa: “Du er en mann, ikke mer enn femti år gammel, og sier Du har sett Abraham? Nå vet vi at Du har en djevel og er gal.”

59 Og Jesus sa: “Før Abraham var, JEG ER.” Ser dere, “JEG ER” var Ildstøtten som var i busken, som talte til Moses. Og hvis dere vil ordne det ut i substantiv og pronomer, ikke “Jeg var, Jeg vil være”. “JEG ER” er nåtid, hele tiden.

60 Vi tenker på dette, at Han sier, Ham selv nå, at “Jeg er Livets Brød”. Hvordan kunne nå denne mannen være Livets Brød? Det er det vi lurar på. “Mitt legeme er Brød”, sa Han. Og nå, hvordan kunne denne mannen være Brød? Det er liksom litt rart, men bli ikke forvirret av det. Folk i Hans tid ble forvirret av det. De visste ikke hvordan denne mannen faktisk kunne være Brød, Ham Selv. Likeså i Johannes 1, er det gitt oss på denne måten: “I begynnelsen var Ordet, og Ordet var hos Gud, og Ordet var Gud. Og Ordet ble kjød og tok bolig iblant oss.” Altså, Ordet ble Brødet. Ordet og Brødet her, måtte være det samme fordi Jesus er Ordet, og Han er Brødet.

61 Nå, hvordan kunne Han være Brød og Ord? Alt det . . . Det ville være forvirrende for det kjødelige sinnet. Men vi håper,

denne formiddagen, at det ikke er noe kjødelig sinn iblant oss, at det er et åndelig sinn iblant oss, slik at vi kunne forstå hva Faderen prøver å bringe til oss her. Ser at disse ordene er forvirrende, men, på samme tid er de Skriftmessig Sannhet, ser dere.

⁶² “Hvordan kunne nå denne mannen være Brød?” Det var det de talte om. Det var det som, tror jeg, Josefus, mange av dere historikere . . . etter hvert som jeg har studert det.

⁶³ Nå skriver jeg en bok, mine kommentarer på de første fire kapitlene i Johannes Åpenbaring, håper å få det ut ganske snart. Det vil bli en stor bok. Deretter vil jeg få et hefte over hver menighetstid.

⁶⁴ Og jeg studerte kirkehistorie. Jeg . . . det var liksom i tankene mine, jeg tror det var Josefus, at, en av de tidlige forfatterne, uansett, som sa dette: “Denne Jesus fra Nasaret, som gikk omkring og helbredet de syke”, sa: “Hans disipler gravde Ham opp og spiste Hans legeme.” Dere ser, de tok nattverden. Og de tenkte at de gravde opp Hans legeme og spiste Hans legeme. Noe som vi gjør, spiser nattverden, eller tar nattverden, i symbolsk form, av Hans legeme, for Han var Ordet.

⁶⁵ Se nå, dette er forvirrende. Og, på samme tid, er det Skriften. Og Jesus sa: “Hele Skriften må bli oppfylt.” Skjønner? Nå, vi ønsker alltid å kutte ut våre tanker fra alt som er i motsetning til denne Skriften. Dere må aldri, aldri, noen gang gå bort ifra Skriften for noen som helst grunn, ikke ett Ord av Det. Stå nøyaktig med Skriften.

⁶⁶ Vel, Gud er nødt til å dømme folket en dag. Og hvis Han skal dømme folket ved en kirke, hvilken kirke vil det være? De sier: “Den katolske kirke.” Vel da, hvilken katolsk kirke? Skjønner? Fordi de er i uenighet med hverandre, mer enn de er med oss. Se, de er forskjellige, en . . . De har alle de forskjellige formene av dem, den romerske og den ortodokse, og jewphanite og, åh, mange forskjellige stammer av dem. Og de er sannelig i strupen på hverandre, så hvilken av disse katolske kirkene? Hvis han gjør det ved den protestantiske kirken, hvilken protestantisk kirke? Hver og en er forskjellig fra den andre.

⁶⁷ Men Han skal dømme verden, og Han er nødt til å ha en standard til å dømme verden ved, hvis ikke, ville Han være urettferdig til å la oss vandre nå og – og leve dette livet uten en standard til å bli dømt ved. Hvem ville ha rett? Hvor kunne du fortelle hva som var rett? Det er nødt til å være en standard.

⁶⁸ Og Han sa i Sin Bibel at Han ville dømme verden ved Jesus Kristus. Og vi leser her at Jesus er Ordet. I Hebreerne 13,8 står det: “Han er den samme i går, i dag og for evig.” Så derfor vil Han dømme kirken etter deres holdning overfor Kristus, som er Ordet. “Mennesket skal ikke leve av brød alene, men av hvert Ord som går ut av Guds munn.” Ikke ut av menneskets munn,

ikke ut av seminaret, ikke ut av — av kirken, men, “ut av Guds munn”. Mennesket må leve av Det, og Det alene; ikke menneskets tolkning, men Guds Eget Ord!

⁶⁹ “Vel”, sier du, “det er en feil *Her*.” Hvis det er, er Gud ansvarlig for det. Han brakte det til meg, ser dere. Dette er hva jeg må ta, rett her er hva Han sa.

⁷⁰ Nå, hvis dette er litt forvirrende, og angående “en mann som er Brød og er Ord”, la oss nå gå og granske mer om dette. La oss finne det ut. Fordi, Skriftene er sanne, og de — de kan aldri bli brutt. Ethvert Skriftsted vil bli oppfylt. Uansett hvor rart det virker, Det, det vil alltid bli oppfylt.

⁷¹ Hva om — hvis broder Williams eller — eller noen av brødrene her, og vår tipp-oldefar, begge kunne stå frem på scenen, denne formiddagen, og, de sier, vel, vis dem TV? Og kanskje noen profeterte tilbake i sin dag, og sa: “Det vil være en tid at dere kan høre en røst jorden rundt.”

⁷² De ville si: “Vel, la den stakkars gamle karen være i fred, han har mistet forstanden.”

⁷³ “Og det vil komme en tid at farger vil flyte rett gjennom luften.” Det er her rett nå. “Og de vil skru på en liten knapp, og rundt om i verden vil dere se folk bevege seg, og ting, rett på skjermen.”

⁷⁴ “Vel”, ville de si: “Den stakkars gamle fyren!” Skjønner? Men nå har vi det, rett i dette rommet denne formiddagen.

⁷⁵ Og jeg ønsker å gjøre deg oppmerksom på det, før vi går nærmere inn i det, at Gud er i dette rommet. Forfatteren av dette Ordet er her. Så det spiller ingen rolle hvordan du er kledd, eller hvilken tittel du har i livet, eller hva slags hjem du bor i, eller hva slags bil du kjører, eller hvor mye utdanning du har, Gud ser på ditt hjerte. Og Han ser inn i mitt hjerte. Og vi blir dømt ut fra vårt hjerte, ikke engang våre ord. Vårt hjerte dømmer oss. “Fra hjertet taler munnen”. Hvis det ikke er det, er det hykleri.

⁷⁶ Nå, inn i dette rommet kommer det nå mennesker, former av mennesker, som passerer gjennom her, fra hele verden, stemmer som synger er i dette rommet akkurat nå. Men du skjønner, du er bare begrenset i dine sanser, til en viss synsprosent. Men nå kan du ta krystallet, eller røret, eller hva enn som er i TV'en, og slå det på, og med kretsen som kan bøye dette av på disse eter — eterbølgene, og bøye det av, for å kondensere det til en kanal, og plukke opp disse menneskene; noen i Australia, Sør-Afrika, eller hvor, India, eller hvor som helst det kan være. Du kan stå her, på en skjerm, og endog se fargen på klærne de har, fargen på trærne, og enhver bevegelse de gjør. Bare skru på TV'en, se om det ikke er slik.

⁷⁷ Da må det være et eller annet sted, gjemt fra øynene våre, den samme tingen passerer gjennom her nå. Det passerte forbi

her da Abraham hørte Gud si: “Se opp mot stjernene.” Det var her da Elias satt på Karmelfjellet. Det var her da Adam var her, men de oppdaget det nettopp nå.

⁷⁸ På samme måte er Gud her, og Englene. Og en dag vil det bare være like så mye virkelighet som TV, eller noe annet er, fordi Ånden vil bringe oss inn i dette udødelige Livet. Da vil vi forstå. Altså, vi taler fra Hans Ord. Nå, så, vi skal prøve . . .

⁷⁹ Gud, Gud den store Skaperen, la oss prøve å tale om naturens form, plukke Ham opp i naturen først, for å bringe den tilbake til Ordet. Nå, naturen beveger seg sammen med Ordet fordi Gud er en Skaper av naturen. Når dere ser hvordan naturen fungerer, de . . . finner ut at det er slik. Det, det var min første Bibel, var å finne ut hvordan naturen . . . fant Gud i naturen. Og hvete er produkt av naturen, brød, å lage brød av det, som forsørger den naturlige kroppen. Naturen har mange hemmeligheter. Vi . . . og det var første gang jeg fant Gud, ved å iaktta naturen. Jeg så at det måtte være noe. Og nå, jeg har ingen utdanning, derfor taler jeg mye gjennom naturen. Og det er . . . Jeg prøver ikke å støtte uvitenhet. Men jeg prøver å si at du behøver ikke engang å ha en utdanning, for å kjenne Gud.

⁸⁰ Johannes Døperen, Kristi forløper, da han kom ut av ødemarken . . . Vi er lært at han dro inn i ødemarken i en alder av ni, og han ble værende der fordi hans jobb var viktig. Hans far var en prest. Og i den bestemte linjen av prestedømme, eller denominasjon, åh, faren hans sa: “Nå, Johannes, du vet du skal introdusere Messias. Du vet, at broder *Så-og-her* bare fremstiller Messias helt perfekt!” Så Johannes var nødt til å komme seg bort fra det, han ville komme seg inn i ødemarken for seg selv, fordi det må være Guds valg, og ikke et menneskes valg, i det hele tatt, hvem som ville være Messias. Så han dro inn der i en alder av omtrent ni år gammel.

⁸¹ Og legger dere merke til da han kom ut i en alder av tretti år, hans prekener var ikke slik som en teolog. Han brukte ikke store svulmende ord, men det var alt sammen om naturen. Han sa til disse kirkens menn på den tiden, han sa: “Dere er slangers avkom.” Det er det han så i ødemarken, slanger. Han hatet slanger. De var giftige. I sine hugttenner hadde de dødelig gift, og han erklærte dette over kirken på den tiden: “Dere er en gjeng med giftslanger, hvem lærte dere å flykte fra den kommende vrede? Ikke begynn å si: ‘Vi tilhører *dette*’, og ‘Vi er de – vi er jesuittene’, eller ‘Vi er *Så-og-så*’, eller ‘Vi tilhører metodistene, baptistene, presbyterianerne’, eller hva enn det er. Ikke begynn å si at dere har det, for jeg sier dere, Gud er i stand til å reise opp Abrahams barn av disse steinene.” Skjønner?

⁸² Og dessuten, “øksen”, det er hva han brukte i ødemarken, “den vil ligge ved roten av treet. Og hvert tre som ikke frembringer god frukt – frukt, blir hugget ned og kastet inn i

ilden.” Se, han ville ikke kutte et tre som gav frukt, for han levde av treets frukt. Men det treet som ikke ga frukt! Åh, du kunne bare ta hele Skriften, er så inspirert, inntil alt sammen der inne passer sammen med Jesus Kristus. Dere ser: “Hvert tre som ikke bringer frem god frukt, blir hugget ned og kastet inn i ilden”, og så videre. Dere skjønner, han — han brukte ting fra naturens rike i budskapet sitt.

⁸³ Og vi ønsker å vende oss mot dette nå, fordi vi har funnet ut at Han sa: “Jeg er Brødet. Og mennesket skal leve av hvert Ord, og Jeg er Ordet.” Skjønner? Så vi ønsker å gå tilbake i naturen. Jeg legger merke til at jeg mange ganger må gjøre det.

⁸⁴ Og naturen løper i det samme mønsteret. Du tar deg tid til å se alle fuglene samle seg sammen, forlater stedet, og drar ut i åkeren, og går for å spise. Se på alt storfeet når de er ute, spredt ut på marken og spiser. Slipp ut snøret ditt, fisk vil bite. Men når dette storfeet . . . Disse fuglene stimler sammen oppe i trærne, og dette storfeet blir værende i hjørnet, da kan du like godt dra snøret opp. De vil ikke bite fordi naturen løper i det samme mønsteret hele tiden.

⁸⁵ Og slik løper Guds Ord i uavbrutt sammenheng. Alt som Gud gjør, gjør Han alltid i det samme mønsteret. Han bestemte i begynnelsen, da mennesket mistet sitt fellesskap med Ham, Han ville frelse ham ved det utgytte blodet til en som var uskyldig. Og Han har aldri forandret Sin framgangsmåte. Vi har forsøkt å utdanne dem inn i det, denominere dem inn i det, og — og bønnfalle dem inn i det, piske dem inn i det, eller rope dem inn i det. Det forblir likevel det samme, det utgytte Blodet alene, det er hvor Gud møter en troende.

⁸⁶ Ikke, vi kan ikke lage et Kirkenes Verdensråd, og alle sammen møtes. Det vil aldri fungere; det gjorde aldri det, det vil aldri. Det er hvorfor jeg er imot det systemet. Gud har et system. Dere har hørt det bli sagt i dag: “Alle kirkene vil komme sammen, det kommer til å bli et Kirkenes Verdensråd. Og Jesus ba om det, at vi ‘alle kan være en’”. Nå vel, dere ser, det er kjødelig-sinnet, uten å kjenne Ånden.

⁸⁷ Jesus sa: “At de kan være ett, Far, slik som Du og Jeg er ett.” Ikke for en eller annen til å være over noe, det vil aldri fungere; én denominasjon ønsker å overta den andre, og én mann over den andre. Men at dere kan være ett med Gud, slik som Kristus og Gud var ett, det er hva bønnen er. At, Han var Ordet, og Jesus ba om at vi kunne bli Ordet, å reflektere Ham. Det var på denne bønnen Han ventet bønnesvar.

⁸⁸ Se hvordan satan lager betenkeligheter i det kjødelige sinnet? Men det var ikke Jesus sin bønn i det hele tatt, at vi alle sammen kunne samles sammen, og alle ha en bestemt trosbekjennelse og så videre. Hver gang de gjør det, går de lenger og lenger bort fra Gud.

⁸⁹ Han vil at vi skal være ett med Gud, og Gud er Ordet. Hver enkelt, i sitt hjerte, må være ett med Gud slik.

⁹⁰ Gud visste at, dette, alle disse tingene ordnet seg slik som dette. Nå, det er slik vi av og til finner Gud, ved å se på naturen. Årstider som roterer rundt beviser Gud. Det var der jeg først fant det, hvordan det er et liv som kommer opp om våren, det lever sitt liv, produserer et frø, dør og går ned i bakken, kommer tilbake i oppstandelsen, dreier seg bare rundt. Vi kunne tilbringe timer på det.

⁹¹ Men nå, hvor annerledes det er fra slik som, vår misjonsbroder her, i India. Jeg finner mange der borte, og rundt om i verden, de tror på reinkarnasjon, at, de – de, at du dør her som en mann, og du kommer tilbake som en fugl, eller et dyr. Se, det er ikke i samsvar med naturen.

⁹² Naturen sier at dette samme frøet som gikk ned i jorden, det samme frøet kommer opp igjen. Skjønner? Den samme Jesus som gikk ned, er den samme Jesus som kom tilbake. Halleluja! Og dette legemet, når det faller ned i jorden, vil det ikke komme tilbake som en blomst eller noe annet, det vil komme tilbake som en mann, eller en kvinne. Vi ser det i naturen, hvordan det gjøres, det må gå gjennom de kalde vintrene, og råtne og så videre, men livet blir bevart hvis det er noe liv i det.

⁹³ Men hvis, der, hvis det frøet ikke er blitt spiredyktig, vil det aldri reise seg igjen; det kan ikke reise seg, der er ingenting i det til å reise det opp. Og hvis vi bare blir en formell kristen . . . Det er to menigheter i verden, den naturlige menigheten, den åndelige menigheten, de blir alle kalt "kristne". Men den naturlige menigheten kan ikke reise seg. Den reiser seg nå i Kirkenes Verdensråd.

⁹⁴ Men den som er kristen, reiser seg for å møte Kristus fordi Den er en Brud, drar for å møte Ham. Det er en forskjell på dem. Naturen holder disse hemmelighetene, til oss, og vi kan se dem ettersom vi betrakter dem. Og vi ser at Kristenheten taler Sannheten om død, begravelse og oppstandelse.

⁹⁵ Hvis det da er et hvetebrød, som vi vet vi alle lever av, og vi vet at det bare er én måte vi noensinne kan leve på, det er ved å ta en død substans inn i kroppen vår. Du kan ikke leve av noe annet.

⁹⁶ En vegetarianer møtte meg for ikke lenge siden, han sa: "Broder Branham, jeg hadde stor tillit til deg inntil jeg hørte deg si at du spiser bacon og egg til frokost." Skjønner? Og sa: "Hvordan kunne en gudfryktig mann spise noe slikt?"

Dere ser, jeg sa: "Vel, hva er galt med det?"

⁹⁷ Alle ting er urene, men det er helliget ved Guds Ord og bønn. Bibelen sa: "Hvis du er en god Jesu Kristi tjener, skal du minne broderen om disse tingene. Ser dere, alle ting er helliget,

ingenting skal bli avvist hvis det blir mottatt med takkebønn”, Første Timoteus 3. Nå finner vi at det er sant. Så jeg sa, i det minste . . .

Jeg sa: “Vel, må ikke du også spise noe dødt?”

“Åh, nei, sir!”

⁹⁸ Jeg sa: “Hvis du i det hele tatt lever, er du nødt til å leve av død substans. Hvis du spiser brød, døde hveten. Hvis du spiser grønnsaker, døde den. Uansett hva du gjorde, til og med for melk, du drikker bakteriene. Du har.” Du kan bare leve av døde substanser.

⁹⁹ Og da, hvis noe måtte dø slik at vi kunne leve fysisk, hvor mye mer måtte noe dø, slik at vi kunne leve Evig! Død er nødvendig for å gjøre det. Brød! Ser at Jesus sa: “Jeg er Brødet”, og der var et hvetebrød, og Han var ikke den typen brød, så det må være to typer av liv som blir forsynt av brød. Det vil lede opp til det. Det kan ikke være . . . Han er ikke, Han var ikke hvete; og Han var ikke Ordet, Han var kjød, så det er nødt til å være to slags liv. Vi vet at hvete dør, slik at vi lever fysisk, som jeg sa. Jesus, Ord-Brødet, døde, slik at vi kunne leve Evig. Han var Ord-Brødet. Legg merke til nå, ha dette i tankene. For å bevise nå, at Jesu Ord er sant, så ser vi inn i dette, i naturen, hvordan det foregår.

¹⁰⁰ La oss nå gå til Skriften, for igjen å finne ut, tilbake inn i Skriften, til vi kommer til vår hovedtekst. I hagen gav Gud Sin første familie Guds Ord å leve av, ethvert Ord av det. Den første familien som ble satt opp her på jorden, ble gitt Evig Liv så lenge som de sto med Guds Ord.

¹⁰¹ Det var Hans plan. “Jeg er Gud”, sier Han, “Jeg forandrer meg ikke.” Det er fortsatt Hans plan. Det var aldri Hans plan med trosbekjennelse, eller organisasjon, eller menneskeskapte regler som mennesket skal leve av, men av hvert Ord som går ut av Guds munn.

¹⁰² Nå til å gå tilbake til 1. Mosebok, som er begynnelsen. *Genesis* betyr “begynnelsen”. Vi finner at Gud ga Sin familie Evig Liv så lenge de ble værende i dette Ordet og levde av dette Ordet. Men da de brøt det, bare en lenke i kjeden av løfter, ble de rammet av død, som også var et løfte.

¹⁰³ Det er et kjede. Du henger over helvete med det, og det er det eneste som vil bære deg gjennom. Når den troende blir en formell troende, og lever på ett ord som er i motsetning til dette Ordet, da kutter han sitt fellesskap med Gud. En lenke brøt i stykker! Og husk, din tro på dette Ordet er som et kjede. Et kjede er sterkest i det svakeste ledd. Det er riktig. Det er det sterkeste, for det er alt det vil holde. Og hvis det er noe i Ordet som er forvirrende for deg, noe du har hørt annerledes, men de sa: “Deg? Åh, det var for apostlene, og de tingene var for tider som er passert”, når Skriften sa at Jesus Kristus er den samme i går, i dag og for evig, ikke la det være en svakhet! Befest Det og ta Det i besittelse, og

pakk livet ditt inn i Det, for det er den eneste tingen som vil ta deg over helvetes flammer. Det er riktig.

¹⁰⁴ Når dette kjedet blir brutt, med Adam og Eva, den første familien, husk nå, de brøt ikke en setning, de brøt ikke tre Ord; ett Ord! Mennesket skal henge over helvete ved ethvert Ord, hvert Ord som går ut av Guds munn. Det er her menneskets Evige destinasjon blir avgjort. Nå, han vil henge etter det kjedet, eller han vil henge etter en trosbekjennelse; eller hvis det er trosbekjennelse blandet inn i kjedet, det er der den svake lenken er, og du er borte. Det var der den svake lenken var hos Adam og hos Eva. Den svake lenken, "sannelig", sa han, "Gud . . ." Men sannelig sa Gud det! Og hvis Gud sa det, mente Gud det. Og Han holder også Sitt Ord ved å si: "Den dagen du eter av det, den dagen dør du." Den dagen du putter inn i deg noe annet enn det uforfalskede Guds Ord, inn i din sjel, det er den dagen du blir adskilt fra Gud.

¹⁰⁵ Nå er dette veldig sterkt, men bare lytt nøye. Legg nå merke til. Ett Ord, ett Ord fra begynnelsen av Bibelen, Gud sa det: "Ett Ord, adskilte mennesket fra sitt Kjede av Evig Liv".

¹⁰⁶ Det er som å ta en mann, og du henger ham etter føttene . . . han har hendene i Himmelen, og du kutter ham i to, brekker av en tå, uansett hva du henger etter. Du henger på selve bunndelen, og, bryter du det kjedet, hvor som helst, da er du borte. Ha det i minnet nå.

¹⁰⁷ Husk at Bibelen sa: "Ved tre vitners munn skal hvert ord stå fast." Vi vil komme til det om noen få minutter, om de tre fristelsene til Jesus; de tre fristelsene til forkynnere i dag, hvor de faller; tre fristelser til kirken, og hvor de faller; tre fristelser til en organisasjon, hvor den faller; og de tre fristelsene til hver enkelt, og hvor de faller. Nå, det ligger alt sammen i treere; slik som rettfærdiggjørelse, helliggjørelse, dåpen i Den Hellige Ånd; Fader, Sønn, Hellig Ånd. Alle ting er fullkommengjort i treere.

¹⁰⁸ Legg nå merke til Gud i begynnelsen, det aller første Han ga Sine barn å leve av, var Hans Ord. Nå finner vi at det er sannheten. Så, i midten av Bibelen, hører vi Jesus kommer og sier at: "Mennesket skal leve av hvert Ord som går ut av Guds munn." Og så i Åpenbaringen 22,18, Jesus selv taler igjen, sa: "Jeg vitner om disse tingene. Hvis noen skal legge ett ord til Dette, eller ta ett Ord ut av denne Boken, vil hans del bli tatt bort fra Livets Bok."

¹⁰⁹ Se nå, det er ikke vår gode levemåte; det er bare noe som følger med det. Det er ikke vår – vår lojalitet til kirken; det følger med det. Men det viktigste er å stå med Ordet. Ikke spis noe annet enn Ordet. Stå med Det. Han er det Ordet. Nå, vi ønsker å følge nøye med nå.

¹¹⁰ Hva er det som særpreger dette brødet, i skapelse, til å leve? Nå, hvete er livets brød, hvis det ikke er et hybridkorn, vil det . . . grav dem ned, og de vil komme opp igjen. Det må være et godt

modent korn. Defekte korn vil ikke reise seg. Vi vet alle det. Broder Sothmann som sitter her, en hvetedyrker fra Canada, vet at du ikke legger defekte korn ned i jorden og forventer en avling ut av det. Fordi billen eller — eller bakteriene, hva som er i kornet, spiser det opp, spiser livet ut av det først.

¹¹¹ Visste dere at selve de ormene som vil ødelegge dere, som vil spise opp legemet ditt, er inni dere akkurat nå? Job sa: “Selv om min hudorm ødelegger dette legemet!” De legger deg i en kiste og forsegl den, lufttett; likevel vil ormene som er i deg, spise deg opp.

¹¹² Du finner mat, og mel og ting, og setter det fram en liten stund, det får en basill i seg, forsegl det opp. Hva er det? Den basillen er inni der fra begynnelsen av. Den er der fra starten av.

¹¹³ Nå, dette kornet må være et godt korn. Det må være fritt for feil, mangler og så videre, i det. Det må være et fullstendig korn. Det kan ikke være et krysset korn — korn, fordi, når det kommer opp, du planter det ut igjen, og din — din hvete er død fordi et krysset korn vil ikke vokse igjen. Det kan ikke vokse igjen. Du tar livet ut av det når du krysser det.

¹¹⁴ Og det er hva som skjedde med kirkene. De er blitt krysset med verden, og det er grunnen til at hver vekkelse som kommer, og du kan ikke ha en ny vekkelse bak den. Enhver organisasjon som noen gang er blitt organisert, dør på stedet og reiser seg aldri igjen, fordi den organiserer verden inn i sine systemer, derfor har den aldri gjort det. Det er ingen historikk som noensinne viser at noen kirke, som noen gang organiserte seg, i det hele tatt reiste seg igjen. Hun døde der. Hvorfor? Du hybridiserte det.

¹¹⁵ Ikke sett en biskop over den. La Den Hellige Ånd forbli over den. Skjønner? Den Hellige Ånd ble sendt for å holde ugresset og ting ute; ikke hva biskopen mener, eller tilsynsmennene og så videre. Det er nødvendig med Den Hellige Ånd til å holde den kirken i sin tilstand. Han var det perfekte Ordet, som vi vil se.

¹¹⁶ Adam hadde sitt valg, Ordet og leve, eller tvile på ett Ord og dø.

¹¹⁷ Vi har det samme valget, fordi vi er nødt til å ha det. Hvis Gud satte Adam på Ordet, og Ordet alene, deretter setter Han oss på en trosbekjennelse eller en hvilken som helst trosbekjennelse, da er Gud urettferdig i Sin dom, det passer ikke til Hans hellighet eller Hans suverenitet. Men det passer til Hans suverenitet å se at Han setter ethvert menneske på den samme forutsetning. Og Han er Gud og forandrer seg ikke. Hva Gud gjør første gang, for alltid gjør Han den samme tingen. Han forandrer aldri Sitt — Sitt program. Den eneste tingen, Han forsterker det, men Han forandrer det aldri. Den samme tingen fortsetter videre.

¹¹⁸ Nå, Adam hadde et valg. Og hvis han holdt fast på Ordet, levde han. Hvis han ikke holdt fast på Ordet, døde han.

119 Og vi har fått den samme tingen. Står vi med Ordet, lever vi. “Mennesket skal leve av hvert Ord.” Men hvis vi ikke gjør det, dør vi, vi dør åndelig. Åh, vi kan fremdeles lage støy, ja visst, sparke rundt, og rope og holde på, men det, det er ikke — det er ikke å leve. Det er ikke å leve. Jeg er en misjonær. Jeg har hørt hedningene sparke rundt og rope mer enn vi kunne, og bekjenne at de kjenner guder og slike ting. De lever ikke. “De er døde mens de lever.” Bibelen sa det. Nå finner vi ut at dette valget er gitt til oss.

120 Men han gikk på kompromiss med satans ene ord, da døde han.

121 Og hvis, i begynnelsen, og Gud i Sin nåde og barmhjertighet, kunne ha gått utenom alle de lidelsene som er skjedd oss, alle disse dødsfallene til små babyer og alle ting, og krigene, og innenlandske, og korsfestelser, og ting som vi har hatt; hvis Han kunne ha gått utenom det, Hans suverenitet i Sitt Ord ville ha tillatt Ham å gå utenom det, Han ville vært urettferdig dersom Han ikke gikk utenom det da. Forstår dere det? Han kan ikke gå utenom det. Han gikk aldri utenom det for Adam, i utgangspunktet. Og Han vil ikke gå utenom det for deg eller meg, til og begynne med. Vi må komme til den tingen, Ordet alene. “La hver manns ord være en løgn, og Mine være sannhet”, sa Han.

122 Nå ser vi bare etter hvilken dag vi lever i, tid for innhøsting.

123 Så Gud, etter at Adam hadde falt (ble testet ved Ordet, og falt), Gud fortsatte i Sitt skaperverk, med å prøve å finne en mann som ville leve ethvert Ord. Se nå. Han prøvde å finne en mann, det vil si, som lever Ordet for hans tidsalder. Nå ser dere, Gud spredte ut Sitt Ord fordi Han var i stand til det.

124 Han er, Han er uendelig, og Han er — Han er allestedsnærværende. Allvitende, derfor vet Han alle ting. Han kan ikke være til stede overalt. Ved å være allvitende, å vite alle ting, så kan han være tilstede overalt. Fordi, det er slik Han forutbestemmer oss, ved forutviten, ikke fordi Han ønsket at *denne* personen skulle bli frelst, og *denne* gå fortapt. Men Han visste hvem som ville gå fortapt og hvem som ville bli frelst. Skjønner? Derfor, ved Sin forutviten, kan Han forutbestemme. Og Han utvirker alle ting til Sin herlighet. Det er hva Hans attributter gjør, viser til Hans herlighet. Et kar til ære og et til vanære, men det er Gud som gjør det. “Ikke den som vil, eller den som løper, men Gud som viser barmhjertighet.” Skjønner?

125 “Ingen kan komme til Meg”, sa Jesus, “uten at min Far drar ham. Og alle som Faderen har”, fortid, “gitt til Meg, vil komme til Meg, til Ordet.” Hvordan kan de komme, uten at de var, alle er, de var forutbestemt til å komme? “Så mange som tok imot Ham, til dem ga Han retten til å bli Guds barn”. Se, fordi deres navn var i Boken, Han kom for å gjenløse dem som var i Boken.

126 I Åpenbaringens Bok finner vi ut, da Seglene ble åpnet, var det en Bok. Og Han som satt på Tronen, Gud, hadde Den i Sin høyre hånd. Og det var ikke noen ting, ingen i Himmelen eller på jorden, eller hvor som helst, som var verdig til å komme og ta Boken, eller endog til å se på Den. Johannes gråt med stor . . . fordi den fullstendige Gjenløsningsboken var der.

127 Det var på møtet her om kvelden, da den lille broderen og søsteren fra Assembly of God, sang den sangen: “Jeg lurer på om Johannes så meg da han så alle nasjonene samlet sammen. Så han meg?” Ja visst, det gjorde han hvis navnet ditt var i den Boken. Og når . . .

128 Johannes sitt navn var også i den, og han gråt fordi det ikke var noen som kunne røre Den. Og da kom en av de eldste og sa: “Gråt ikke, Johannes, for Løven av Juda Stamme har seiret.”

129 Og Johannes så seg rundt for å finne en – en løve, og ut fra bak forhenget kom et Lam, et Lam som var blitt slaktet fra før verdens grunnvoll ble lagt. Da så han et blodig Lam komme ut, og Han kom og tok Boken ut av Hans høyre hånd, og krevde alle ting som var i den Boken. Det er den fullstendige Gjenløsningsboken. Og *dette* er Det. Gjenløsningsboken, Han gjenløste alle som var i den Boken, ikke ut av Boken. Alt som hadde en begynnelse, har en slutt. Men hvis dere har fått Evig Liv, begynte dere aldri, og dere kan ikke opphøre, fordi dere er sønner og døtre av Gud, attributter av Hans tanker og Hans Ord. Dere har ingen avslutning av Liv hvis navnet deres er i den Boken. Lammet kom for å gjenløse Det. Ikke alle som bekjenner å være “kristne”, ikke alle som prøver å leve godt og hellig; men disse som hadde sine navn skrevet inn der, Han gjenløste dem, og dem alene, de som hadde sine navn i Boken.

130 Nå finner vi ut at satan forårsaket Adam å falle, ved det ene ordet. Og Gud fortsatte videre nå, i Sitt skaperverk, å prøve å finne en mann som ville leve av ethvert Ord. Hans første mann sviktet. Og denne mannen ville leve sin tid, sin tidsalder som han levde i.

131 Se nå, det er forskjellige tidsaldre, som Gud profeterte fra begynnelsen, som ville finne sted hele veien ned. Det var grunnen til at Han kunne kjenne til avslutningen fra begynnelsen, det er fordi Han visste alle ting. Han skapte alle ting ved Jesus Kristus, og for Ham, og til Sitt Eget behag. Legg nøye merke til nå. Gå ikke glipp av dette.

132 Hva om Moses hadde kommet for å bringe Noahs budskap? Det ville ikke ha fungert. Kunne ikke. Nei.

133 Hva om Jesus hadde kommet for å bringe Moses sitt budskap? Det ville ikke ha fungert.

134 Hva om vi kommer, og prøver å bringe metodistenes budskap, baptistenes budskap eller pinsevennenes budskap? Det ville ikke

fungere. De var bra; skal bevise det om et øyeblikk, ved Ordet. De var helt i orden i sin tidsalder. Den tidsalderen er borte. Vi er nødt til å finne ut hva Skriften sier for i dag. Denne dagen, det er hva mennesket skal leve av for sin tidsalder.

Han prøvde å finne en mann som ville leve hele Ordet.

¹³⁵ Det første Han gjorde, Han testet Noah. Noah sviktet Ham; drakk seg full, han mislyktes.

¹³⁶ Moses, Guds store mektige mesterverk, Han testet ham og han sviktet. Han forherliget seg selv, og fikk ikke lov til å gå inn i det lovede landet.

¹³⁷ Så kom David, at Han skulle reflektere Hans – Hans . . . det store Tusenårsriket i David, og Han skulle vise hva Hans Konge var. Og Gud sverget ved David, at han ville reise opp . . . oppreise Sin Sønn til å sitte på hans trone. Og David var slik en galant mann, inntil, “han var en mann etter Guds Eget hjerte”. Og David gjorde det bra. Han slo alle filistrene, og rev ned altrene, og sto sammen med Ordet. Og til slutt, en vakker kvinne opprørte ham, og han brøt budet, mistet Ordet, drev hor. Skjønner? En mann etter Hans Eget hjerte, se, likevel sviktet David Ham.

¹³⁸ Moses sviktet Ham, alle de andre sviktet Ham, men alle deres liv var bare en refleksjon av Den Ene som skulle komme.

¹³⁹ I Åpenbaringens Bok, som jeg skriver, én mann driver og oversetter, eller grammatiserer . . . Min grammatikk er så dårlig, jeg har fått en – en god lærd til å grammatisere det, sette de rette substantivene og pronomenene sammen. Noe som, jeg vet ikke forskjellen mellom et substantiv og et pronomen. Men, men han gjør det, og han setter dem alle . . . Jeg vet, det eneste jeg vet, Gud gir Det til meg, og jeg skriver det bare ned, ser dere. Og de, de må sette det slik, hvis det kommer inn i skolene og slikt, de – de gjenkjenner det og kan lese det mer slik at de kan forstå. Og så sa skribenten til meg, grammatikken, mannen som grammatiserer den, fortalte meg, han sa: “Men, broder Branham, vi finner i Pergamon menighetstid . . . at, Jesus sa her: ‘Den som seirer, Jeg vil gi ham Morgenstjernen.’ Gi ham Morgenstjernen?” Han sa: “Hvordan kunne han få Morgenstjernen når Jesus selv sa at Han er Morgenstjernen?”

¹⁴⁰ Se her, alle disse av Abrahams ætt blir reflektert av stjerner. De er forskjellige fra hverandre, og vi vil være forskjellig fra hverandre. Og Jesus er den Morgenstjernen, den klareste av dem alle. Men vi finner Ham i Åpenbaringen 1, med syv stjerner i Sin hånd. Han forklarer det, og sa: “Disse syv stjernene er de syv englene til de syv menighetene, eller de syv menighetstidene som kommer.”

¹⁴¹ Så sa han: “Hvordan kunne det være slik hvis de fikk Morgenstjernen?”

142 Jeg sa: “Stjernene som var i Hans hånd, var bare de stjernene som ga refleksjon fra Morgenstjernen, ser dere, for budbæreren til den dagen hadde Ordet.” Og Han er Ordet; han hadde bare porsjonen for den dagen. Og folket som er rede til å komme seg vekk fra systemene i verden og tingene i verden, og vandre med Ham, ser refleksjonen av Morgenstjernen gjennom budbæreren til den tidsalderen. Som Han gjorde gjennom Noah og gjennom Moses og så videre, idet Han reflekterte Det Gamle Testamentet, til slutt kom de alle frem til Én. Og slik vil det bli ved avslutningen av menighetstidene, det vil alt sammen komme tilbake til Jesus, at Han er Ordet.

143 Vi som kristne, reflekterer bare Ham. Månen reflekterer bare solen, i dens fravær. Og den troende reflekterer bare Guds Sønn, i fraværet av Guds Sønn. Det er Bibelens Lys, Skriftene, som blir stadfestet i våre liv, Ordet som produserer Lys i mørket. Dere er lys som sitter på en høyde. Det er ikke solen; det er et lys. Lyset tar bare solens plass, viser bare en viss mengde med lys. Vi er Guds barn, vi er Guds sønner og døtre, bare ved Ånden med en porsjon. Han hadde det i sin fylde. Vi er en stjerne som skinner, alle sammen av oss samlet produserer et Lys til verden, men Han er den fullkomne Sønnen som reflekterer Lyset til hver stjerne. Halleluja! Jeg tror Ham. Gud, hjelp min vantro!

144 Til slutt kom denne fullkomne Ene. Nå, Han kom for å bli fristet i alle ting, akkurat slik som vi blir. Bibelen sa Han ble. Han ble fristet slik som Noah. Han ble fristet slik som Moses. Han ble fristet slik som resten av dem. Hvis vi hadde tid til å bryte det ned og vise dere, men vi har ikke, fordi jeg ikke ønsker å ta for mye av deres tid. Men for å bryte det ned og vise dere, Han ble fristet på samme måte.

145 Satan endrer aldri sin taktikk, heller ikke Gud, forandrer bare tidene. Men hva . . . Satan kom inn bak der, til Guds første familie på jorden. Her er det broder, søster. Ikke mislykkes i å få tak i dette. Hvordan fikk satan den første familien? Han kunne ikke ødelegge det på noen annen måte, enn å få brutt Ordet, for de var befestet bak Ordet. Hvis han bare kunne få en åpning!

146 Det er slik han har fått hver eneste kirke i alle tidsaldre, fått tak i hver troende, bare trekke den åpningen ut. “Vel, jeg —jeg tror at Bibelen er riktig, men *det* tror jeg ikke.” Åh, der ville han passere. Så synd, men der gikk han.

“Hvert Ord som går ut av Guds munn!”

147 Nå, å innskrenke dette grundig nå. Til slutt nå, ankom Han, denne Ene som ville, og måtte bli fristet bare nøyaktig slik resten av dem ble fristet. Legg nå merke til hvor påfallende satan utfører alle sine angrep, nøyaktig det samme hver gang. Nå prøvde han å gi Ham det naturlige brødet, akkurat slik som han gjorde med Eva. “Hvis du vil spise *dette*, ta *dette*”, eller noe annet, han har det.

148 Og det er slik han gjør med enhver organisasjon, det er slik han gjør med hvert enkelt individ, han prøver å gi deg de naturlige tingene som du kan se på. Og det tar deg bort! “Vel, se på denne flotte store kirken! Nå, de har så mange millioner inni den! Vår kirke er den største kirken i byen. Vel, vår, vi har borgermesteren som kommer til vår kirke. Se på alt det! Vår pastor har en — en doktorgrad av D.D., L.D., Ph.D! Det, vel, det, vel, han er bestemt til å være en smart mann.” En katolsk prest kan komme rundt og dekke over for ham når som helst med sine doktorgrader. Han har noe over seksti bøker som han må kjenne til like så grundig og like så mye som du kjenner Bibelen, for å få sin universitetsgrad til å bli prest, så prøv ikke å sammenligne utdannelser.

149 Det er akkurat slik som verden, prøver alltid å sammenligne. Ikke sammenlign med ting i verden. Ikke sammenlign med kirker. Sammenlign med Bibelen! Det er det vi gjør i dag. Det er det som er i veien med oss pinsemenigheter. Det er det som er i veien med våre kvartetter og sanger og så videre, som vi har, vi prøver å opptre som Hollywood. Hollywood glitrer; Evangeliet gløder. Det er en masse forskjell mellom et glitter og en glød. Skjønner? Hollywood glitrer med klær, og Rickyer og Rickettaer, og rikosjetter. Men Gud gløder ydmykt i den troendes ydmykhet, uansett hvor uvitende han er. Han gløder i ydmykhet, skinner ikke i Hollywood.

150 Legg merke til, han prøvde sin gamle taktikk på Jesus, det samme han gjorde mot Moses, det samme han gjorde mot resten av dem. Han prøvde det. Han vil prøve det på deg, for å få deg til å akseptere noe flott stort, noe som ser strålende ut.

151 Minner meg om da jeg pleide å jakte vaskebjørner, vanlige vaskebjørner. Jeg ville få meg en . . . Pappa, min pappa brukte tobakk. Jeg vet ikke om dere i det hele tatt kjenner til en av disse gamle merkelappene som pleide å være på en rull med tobakk. Jeg ville ta dem, få tak i en tømmerstokk og bore et hull i den, rett i nærheten av elven der en vaskebjørn hadde løpt omkring. Og så ville jeg bore et hull inn i den og stikke denne merkelappen fra tobakken inn der. Og deretter slå inn noen nagler, vinkle dem slik som *dette*. Og vaskebjørnen vil alltid strekke seg etter noe skinnende. Og så da månen kom opp, og han løp bortover der, han så seg tilbake, han dyttet hånden inn der for å få tak i den. Og han ville ikke slippe den løs.

152 Han er slik som noen kirkemedlemmer. Selv om han vet han er fanget, vil han ikke gi slipp på det. “Hvis jeg gjør det, vil de sette meg ut av organisasjonen.” Det blir bare hans død, det er det hele. Ja vel. Legge merke til. Der holder han fast på det, han vil ikke gi slipp på det.

153 Vel, satan prøvde sin samme taktikk på Jesus, slik som han prøvde på resten av dem. Han prøvde å få Ham til å spise noe i

tillegg til det lovede Brørdordet. Fordi, Jesus sa: “Det er skrevet, ‘mennesket skal ikke leve av brød alene.’” Skjønner? Han prøvde å få Ham til å adlyde ham. Selv om det så ganske bra ut, det så ut som Han kunne gitt Seg Selv mat, og Han kunne ha gjort det. Du har . . .

¹⁵⁴ Du kan også handle akkurat som du vil. Du kan ta Det eller la Det være, hvilken av dem du ønsker. Hvis nå denne vaskebjørnen hadde fornuft nok bare til å, åh, trekke hånden tilbake, kunne han trekke den ut igjen; men han vil ikke gjøre det, han holder seg bare der. Og det er slik mange formelle kristne gjør det også. De vil ikke høre noen ting om Det, ønsker ikke komme for å høre Det. De vil ikke ha noe å gjøre med Det. Fortsett videre og hold fast på det da, ser du, du vil finne ut hva som skjer.

¹⁵⁵ Legg nå merke til, de prøvde å få Ham til å spise noe i tillegg til Livets Brød, som enhver mann skulle leve av. Men Jesus sto med Faderens Ord. Åh, det var ikke Eva han traff der, han traff ikke Moses, han traff ikke noen av de andre. Han traff *En* som skulle reflektere ethvert Ord. Se, Han, det er grunnen, Han var Ordet. Men Jesus sto med Ordet, forkastet hans teologiske seminaroktrine, ja sir, hans nye lys, hans større erfaring. Han kunne ikke skyve det på Jesus slik som han skjøy det av gårde på Eva, for å vise til henne: “Åh, sannelig, Gud . . .”

¹⁵⁶ “Åh, sannelig, Gud ville være i dette hvis vi kunne komme sammen og lage et fullt Kirkens Verdensråd. Sannelig, Gud ville være. Han ønsker enhet og Han ønsker broderskap”. Med Seg Selv, ikke med verden; broderskap med Seg Selv, tilbedelse til Seg Selv. Det var det Han døde for, at du skulle tilbe Ham. Som alltid, hvis han ikke kan få . . .

Nå finner vi ut at han mislyktes. Jesus vendte seg rett tilbake til ham, med **SÅ SIER HERREN**.

¹⁵⁷ Når han nå ser at en troende . . . Betrakter den troende komme inn i disse samme kategoriene nå, hver og en av dere. Når han ser (han) du kommer til å stå med Bibelen: “Ja, jeg tror Bibelen. Jeg skal ikke tilslutte meg noen trosbekjennelse og ting der ute. Jeg skal stå med Bibelen.” Og som alltid, hvis han ikke kan få deg til å tro, fra å — å leve den virkelige Sannheten og å tro på Ordet, jeg vil du skal legge merke til hva han gjorde med Jesus, den andre gangen, hvis han ikke har fått deg. Sier: “Jeg skal ikke tilslutte meg noen trosbekjennelse. Jeg skal ikke det. Jeg er, jeg ble født fri, jeg skal stå med Det. Jeg skal gjøre *dette*, *det* eller *det andre*.” Pass på, “bli med i kirken”, og “kom og bli med”, og et eller annet slikt; han kan ikke få deg til å gjøre det, da vil han gjøre noe annet med deg. Åh, broder, vakt dette.

¹⁵⁸ Hvis han ikke klarer det, da sender han deg av gårde til sitt eget seminar, for å bli undervist av sine egne teologer, se, hvor satan er tolken. “Åh, miraklenes dager er forbi. De folkene der

nede, fikk jeg . . . vel, det er en flokk med kjettere. De, de er ikke, ser du.” Han vil sende deg dit.

159 Åh, du kan si: “Vent litt, broder Branham! Bare et øyeblikk nå!” Ja, la oss bare vente et øyeblikk, se her. Du sier nå: “Skal du ikke lenger gjøre som forventet? Er det ikke meningen at vi skal?” Nei, sir. Nei sir.

160 Men Jesus sa: “Når Han, Sannhetens Ånd er kommet, ser dere, Han vil bringe disse tingene som jeg har lært, til deres hukommelse, Ordet. Og Han vil også vise dere ting som skal komme.” Der er den virkelige Åndsfulte Menigheten nå, står sammen med Ordet, reflekterer Ordet, Gud på jorden. Skjønner? Han trenger ingen teolog fordi Hans Ord er ikke gitt til egen tolkning. Han tolker Sitt Eget Ord, ved å stadfeste Det og bevise Det, Det er Sannheten.

161 Da Metodistkirken fortalte deg at du ikke kunne motta Den Hellige Ånd slik som de gjorde på Pinsedagen, tok du noe hensyn til det? Absolutt ikke. Du gikk rett videre og fikk Den Hellige Ånd, uansett. Skjønner? Fordi . . .

162 Jeg diskuterte treenigheten med en — en baptistforkynner, her en kveld, og jeg fortalte ham at det bare var terminologi. Og så finner vi ut, han sa, en annen liten forkynner der fra seminariet, han sa: “Vel, mister Branham, du prøver å få folk til å tro en apostolisk religion.”

Jeg sa: “Ja visst, den eneste som finnes.”

Og han sa: “Sir, hvor hen gikk du på skole?”

163 Jeg sa: “På mine knær, min broder. Ikke til . . . Se, det er der jeg fikk, ikke teologi, men kneologi.” Jeg sa: “Det er der jeg fant Ham.”

164 Og han sa: “Mister Branham, dåpen i Den Hellige Ånd, slik som de fikk på Pinsedagen, prøver du å si at det finnes i dag?”

165 Jeg sa: “Bibelen sa, sir, at . . . at Jesus Kristus er den samme i går, i dag og for evig.” Jeg sa: “Det var Jesus Kristus som kom på Pinsedagen.” Åh, ja.

166 Nei, Den samme! “Enda en liten stund, jeg skal be Faderen, Han skal sende dere en annen talsmann, som er Den Hellige Ånd. En liten stund og verden vil ikke se Meg mer, Meg noe mer; men dere skal se Meg, for Jeg vil være med dere, endog inni dere, inntil fullendelsen, verdens ende.”

167 Jeg sa: “Ja, det er Ham som kom på Pinsedagen. Ja, sir. Han kom, bodde i dem, legg merke til, i formen til personen, Den Hellige Ånd, Jesus Kristus i personen til Den Hellige Ånd, slik som vi forstår Guddommen.”

168 Legg merke til nå, satan trengte ikke sin teologi, teologi. Og denne mannen sa til meg, han sa: “Mister Branham”, han sa: “Jeg vil du skal forstå, jeg er fra en bestemt skole, og vi er utdannet.”

Jeg sa, “Jeg hører deres program, hele tiden.” Skjønner?

Han sa: “Vi er utdannet der.” Sa: “Dåpen i Den Hellige Ånd var bare for disiplene.”

169 Jeg sa: “Bibelen sa det var ‘hundre og tjue’ på den øvre sal.” Og jeg sa: “Nå, hvem har rett, du eller Ordet?”

170 Og jeg sa: “Og så, også, da Filip dro ned og forkynte for samaritanerne, og han døpte dem i Jesu Kristi Navn, men Den Hellige Ånd var ikke kommet over dem ennå, fordi Peter hadde nøklene. Så sendte han bud opp til Jerusalem og fikk tak i Peter, som kom ned og la hendene på dem, og Den Hellige Ånd kom over dem. Bibelen sa: ‘Den Hellige Ånd!’”

171 Jeg sa: “Deretter gikk Peter, med en visjon, med nøklene, opp til Kornelius sitt hus, Apostlenes gjerninger 10, førtini . . . ‘Og mens han ennå talte disse ordene, falt Den Hellige Ånd på dem. For de hørte dem tale i tunger, og – og – og profetere, opphøve Gud. Da sa Peter, kan vi nekte dem vannet, at disse ikke skulle bli døpt, disse som har fått Den Hellige Ånd slik som vi gjorde i begynnelsen? Og han befalte dem å bli døpt i Jesu Kristi Navn.’”

172 “Vi finner, tretti år senere, Paulus passerer gjennom de øvre kystområdene i Efesus, finner noen baptistfolk som hadde en stor vekkelse. Store ting var på gang. De ropte og priste Herren. Og Paulus besøkte menigheten hvor omtrent tjue mennesker deltok, hvor Akvilas og Priskilla deltok i møtet; hvor Apollos, en omvendt advokat, beviste ved Bibelen at Jesus var Kristus. Og de hadde stor glede og et flott møte. Paulus passerte forbi, han kom forbi etter at han . . . Herren befriidde ham ut av fengselet; for å ha drevet ut en ånd, en djevel ut av en spåkone. Og så kom han opp gjennom der, i Herrens gjerning, og han gikk for å høre møtet. Og han sa: ‘Denne mannen er en flott mann, helt i orden, men’, sa: ‘Har dere mottatt Den Hellige Ånd etter at dere trodde?’ Han trodde du mottok Den da du trodde. Men han sa: ‘Har dere mottatt Den Hellige Ånd etter at dere trodde?’ Han sa: ‘Vi vet ikke om at det finnes noen Hellig Ånd.’

173 Sa: “Til hvem ble dere da døpt?” Det var spørsmålet. Han sa: ‘Vi er blitt døpt av den samme mannen som døpte Jesus: Johannes. Vi har blitt døpt til Johannes sin dåp’. Skjønner? Han sa: ‘Johannes døpte bare til omvendelse, ikke for syndens forlatelse.’ Johannes . . . fordi Lammet var ikke blitt drept ennå. Han sa: ‘Johannes døpte til omvendelse, så at de skulle tro på Ham som skulle komme, på Jesus Kristus.’ ‘Og da de hørte dette, ble de døpt i Jesu Kristi Navn. Og Paulus la hendene på dem, og Den Hellige Ånd kom over dem, og da profeterte og talte de i tunger’, tretti år senere.”

Og jeg sa: “Forresten, tror du Bibelen?”

Han sa: “Ja visst.”

174 Jeg sa: “Peter, på Pinsedagen, da alt dette bråket var kommet på utsiden, og de alle ropte og priste Gud, sa de: ‘Menn og brødre, hva kan vi gjøre for å bli frelst?’ Peter sa: ‘Omvend dere, enhver av dere, og bli døpt i Jesu Kristi Navn for syndens forlatelse, og dere skal motta Den Hellige Ånds gave, for løftet er til dere, og til deres barn, og til dem som er langt borte, så mange som Herren vår Gud skal kalle.’ Himler og jord skal forgå, men det Ordet skal aldri svikte!”

175 Dere pinsevenner brydde dere ikke om metodisten, baptisten eller presbyterianeren. Dere visste at Det var for hver generasjon, og dere presset dere inn i Det. Ja visst. Nå, bare ikke stopp med å presse rett der, bare fortsett å presse, ser dere.

176 Det var der metodistene gjorde sin feil, de presset seg inn i helliggjørelse, men stoppet. Lutheranerne presset seg inn i rettferdiggjørelse, og stoppet. Se, deretter organiserer de det, der dør det. Det er slutten på det. Det er det hele.

177 Se nå, idet vi skynder oss igjennom. “Når Sannhetens Ånd er kommet, vil Han lære dere alle ting, hva enn jeg lærte dere”, åh du, “skal minne dere på alle ting, som jeg har sagt til dere, skal minne dere på alle ting. Og Han vil vise dere ting som skal komme. Han vil stadfeste ethvert Ord, bekrefte Ordet med medfølgende tegn”. Alt som Han lovet, som Gud lovet i Bibelen, hvis du vil frigjøre deg fra enhver trosbekjennelse og alt annet, og holde fast på Ordet, er Gud forpliktet til å ta vare på Sitt Ord. Og når de så gjorde dette, stadfester Ordet Seg Selv.

178 Han trenger ikke noen til å si: “Vel, miraklenes dager er forbi.”

179 Hvem er den mannen som forteller meg at miraklenes dager er forbi, når jeg en gang var en blind mann? Halleluja. Jeg var en gang i en posisjon hvor legene ga meg tre minutter igjen å leve, og jeg lever i dag. Hvordan kan de fortelle meg noe annet? En gang et lunkent kirkemedlem, nå fylt med Den Hellige Ånd. Gud trenger ingen tolk. Ånden Selv, som er Ordet, tolker det til å være Sannheten. Hvis en mann vil våge å skille seg ut og ta Det. Han er Sin Egen tolk. Prøv Ham en gang, og finn ut om det ikke er rett. Ikke bry deg om hva noen sa. Gjør det som Gud sa å gjøre.

180 “Vel”, sier du, “jeg gjør *dette*”. Vel, hva med det andre, ethvert Ord? Ett ord bryter kjeden.

181 Det er her kirkene alltid mislykkes, rett på den kjeden. De organiserer det og får tingen sammen, og lager en stor denominasjon. Disse mennene kommer sammen, Hellig fader *Så-og-så* og doktor Biskop *Så-og-så*. Og hva er den første tingen du har? Slik er det. Du dør rett der. Vi vil bevise det ved naturen og ved Ordet, hvis Herren vil, om noen få minutter. Ja vel.

182 “Minne dere om.” Han stadfester hvert Ord, og vi lever av Det. Halleluja! Lev av Det! “Mennesket skal leve av hvert Ord,

hvert Ord stadfestet.” Jesus sa: “Disse tegn skal følge dem som tror. Skal følge dem som tror!” Ta tak i Det; Gud stadfester Det, at Det er Sannheten.

¹⁸³ Hvor seminarene og teologene inspirert av satan sier: “Du kan ikke stole på Det. Det var for apostlene. De dagene er over. Det finnes ikke noe slikt. Det var bare ment for apostlene, for å bevise Evangeliet da. Vi har kunnskapsrike folk i dag.”

¹⁸⁴ De hadde bedre opplæring da enn vi har nå. Fortell meg om en hvilken som helst kirke som kan sidestilles med det, dette Sanhedrinet, da deres tipp-tipp-tipp-oldefedre var nødt til å bli prester, etter dem. Ett skjevt ord i den, i den bokrullen, eller, nå, de – de hadde steinet dem for det. De måtte stå nøyaktig rett. Men de gikk glipp av å se den virkelige Kjernen i Ordet da Det kom, Livet. Det er grunnen til at de ble fordømt og kalt “satans arbeidere”.

¹⁸⁵ Se, det reflekterer ikke Guds Ord, når en seminarstudent forteller deg: “Den Hellige Ånd er ikke for i dag. Og disse tingene, alt dette om Guddommelig helbredelse var for en annen tid.” Ser dere, det er ikke en refleksjon fra Gud, det er en refleksjon fra en – en trosbekjennelse. Det er en refleksjon fra en lære som er utenfor Bibelen.

¹⁸⁶ Hebreerne 13,8 sier: “Han er den samme i går, i dag og for evig.” Johannes 14,12 sier: “Den som tror på meg, da gjerninger jeg gjør, skal han også gjøre.” Nå, hvordan skal du ta det Ordet ut derfra, hvordan skal du legge til noe i Dets sted? Du bryter Livets kjede. Mennesket lever kun av Brød, Brødet, i all Evighet lever han av det Brødet. Fysisk lever han av dette brødet. Der er de to brødene. Den Hellige Ånd, Den Hellige Ånd er inni deg, sier “amen” til hvert Guds Ord, hvis det er Den Hellige Ånd. Nå vil jeg spørre dere om noe. Nå er dette et område av tvang.

¹⁸⁷ Mamma pleide å gi meg lakserolje da jeg var en guttunge. Og jeg – jeg kan fremdeles ikke holde ut lukten av tingen. Skjønner? Vi vokste opp fattige, og mamma kokte kjøttskinn og smeltet dem ut. Vi får dem nede ved . . . fra en gammel søster som het Goodwin, som hadde et bakeri der nede, og hun stekte skinker og slikt, og kokte det ut. Vi ville få mel, og ta det fettete og ting, og lage oss maisbrød. Og vi hadde elendig mat, ikke rart at vi hadde underernæring og slikt, pest. Men mor, da, hver lørdag kveld . . . Vi – vi fikk ikke den rette typen mat, så hun ville få oss alle til å ta en stor dose lakserolje. Og jeg – jeg ville bare holde meg for nesene og skrike, jeg sa: “Mamma, det gjør meg så syk.” Hun sa: “Hvis det ikke gjør deg syk, gjør det deg ikke noe godt.” Så, kanskje vil det fungere på en måte. Nå hvordan . . .

¹⁸⁸ Jeg skal spørre dere om noe. Hvordan kan en mann eller en kvinne som hevder å være fylt med Den Hellige Ånd, som er Ordet (er det rett?), og hvordan kan du være kjødet til Den

Hellige Ånd, som har gjort deg til en del av Ham, for å reflektere Evangeliet til din tidsalder, og så fornekte Ordet som Han skrev?

¹⁸⁹ Jeg bryr meg ikke om hvor bra du er. Nå, jeg kan ta deg til Afrika, til hottentottene der, og vise deg et liv som en kristen ikke er i stand til å nå opp til. Selv om de skulle bli tatt i hor; hvis en av kvinnene, før hun er gift, en ung kvinne, hun må først bli testet for sin jomfruelighet. Hvis hun blir funnet skyldig, må hun fortelle hvilken mann som gjorde det, og de blir begge drept sammen. Hva om det skjedde i De forente stater, hvem ville begrave alle likene, skjønner? Så, slik er det altså, ser dere. Og de er hedninger, se den moralen. Se, du kan altså ikke teste det med det. Vår indiske broder her kan fortelle dere nå, muhammedanerne lever sannsynligvis et mye bedre liv enn vi noen gang har tanker om.

¹⁹⁰ Men hva er det? Det er Ordet som gir testen. De fariseerne var dobbelt så ydmyke som Jesus. Han gikk rundt og splittet opp kirkene deres, og kastet dem ut, og pisket dem ut, og alle slike ting.

¹⁹¹ Og denne gudfryktige gamle presten, dere vet, nå, som var . . . Hvis jeg skulle ha et møte imot Ham, denne formiddagen; ville jeg si, hvem kommer til deg når du var syk, ber for deg? “Den gudfryktige gamle presten”. Hvem lånte pappa de pengene da hans avlinger slo feil? “Den gudfryktige gamle presten”. Hvem innviet deg til Gud, for et liv i tjeneste? “Den gudfryktige gamle presten”. Hvem var det som kom og besøkte deg da du var i fengsel? “Den gudfryktige gamle presten”. Og denne unge frafalne, kalt Jesus, hva gjør Han? Kalte pastoren din en “slange”! Skjønner? Se, det er ikke ved fruktene.

¹⁹² Det er ved Ordet. “Mennesket skal ikke leve av frukt alene, men av hvert Ord som går ut av Guds munn.”

¹⁹³ Og Han var Ordet. De mislykkes bare i å se Det. Det var det Han skulle gjøre. De kunne ikke se det fordi de ikke var ordinert til å se det. Sa: “Dere kan ikke komme til Meg.” Se på disse stakkarlige jødene, deres øyne var blindet. Ja visst, det gjorde Han. Han blindet dem, Ham Selv.

¹⁹⁴ Tenk på hvordan det ville være å bli blindet. Du må heller takke Gud for det synet som du har fått på Skriften. Legg nå merke til.

¹⁹⁵ Nå, Han, Han var dette Ordet. Nå, etter dette ble Han testet. Testing av Jesus. Nå er det vi som går gjennom disse.

¹⁹⁶ Se, det reflekterer ikke Ordet når noen sier: “Vel, Det var for en annen tid”, fordi Bibelen sa at Han er den samme i går, i dag og for evig. Hvordan kunne da Den Hellige Ånd i deg si at du er fylt med Den Hellige Ånd?

197 Nå, får jeg lov til å såre dere litt? [Forsamlingen sier: "Amen." – Red.] Er det greit? Løft hendene deres. Dere vil ikke bli sint på meg? ["Nei."] Hvis dere gjør det, er dere nødt til å bli.

198 Hvordan kan dere kvinner, med kortklippet hår, fortelle meg at dere er fylt med Den Hellige Ånd? Ett Ord! "Åh, jeg talte i tunger." Det gjør ingen forskjell. Jeg har sett heksedoktorer tale i tunger, tolke, rope i ånden, danse i ånden.

199 Hvordan kan dere menn kalle dere selv husets herre, og la kona di gå med shorts og holde på slik hun gjør, og kalle dere selv kristne?

200 Hvordan kan dere pastorer noensinne stå foran Gud med noe slikt, uten å stå opp og protestere mot det? Dere kan ikke tvinge dem til å gjøre det. Men begynner dere å forkynne slik som det, da vil dere ikke ha tilhørighet i seminariet veldig lenge, eller med en gruppe. Dere blir nødt til å få samarbeid fra et annet sted. Vi skal komme inn i det, om bare et øyeblikk, hvis Herren vil. Skjønner?

201 Men slik er det. Ikke, jeg mener ikke å såre dere. Jeg elsker dere. Det er grunnen. Hvis – hvis dere fløt nedover elva, og jeg så at dere var i ferd med å drukne, ville jeg være en elendig fyr ved å si: "Vel, vær et godt menneske, kjære." Du må advare dem. Det er riktig. Fortelle dem!

202 Som jeg sa her om kvelden, hvis jeg er en kristen, må jeg bli identifisert med hver eneste karakter i Bibelen. Jeg var nødt til å stå med Noah og forkynne med ham, i den tiden, og advare folket. Det er riktig. Jeg var nødt til å stå på Karmel-fjellet, alene, sammen med Elias. Jeg var nødt til å stå på Golgata, og bli korsfestet til mitt selv og mine egne tanker, sammen med Ham. Men deretter så oppstod jeg med Ham i Påsken, triumferende over alle ting. Alt det kjødelige av kjødeligheten i verden, i Ham var jeg hevet over det.

203 Legg merke til, det reflekterer ikke Ordet da, nei, det stadfester Det ikke. Nå, men hvis du tror Ordet, vil Gud stadfeste Det, Ham Selv, slik som Han gjorde her i Jesus.

204 Meningen med Ordrødet har alltid vært å livnære seg av det. "Og mennesket skal ikke leve av brød, slik som dette brødet, alene, men av hvert Ord." Så det er Ordrødet, husk det, dette er det Brødet som menigheten gjennom alle tidsaldre er blitt matet av, har vært den skjulte Manna, ene og alene for den som seirer. Åpenbaringen sa det. Nå har jeg ikke tid til å analysere alt sammen, for jeg har trolig bare tretti minutter igjen. Men, se her, når den hellige – når den hellige manna falt fra Himmelen, som var et bilde på Den Hellige Ånd. Dere vil være enig i det.

205 Gud befalte Moses å gå ut og fylle en omer av det, og sette det inn i det aller Helligste. For, hvis de ikke satte det inn i det aller Helligste, ble det bedrevet. Er det riktig? Da gikk det mark i det. Nå sa Han: "Men sett det inn i det aller Helligste, i denne omeren,

for alle generasjoner” som kommer opp etter dette prestskapet, når det skjer for en mann til å gå og bli en prest, for å forkynne Ordet, det første han får å gjøre, etter at han er ordinert, er å gå inn og få en håndfull av den originale mannaen, og spise den.

²⁰⁶ Det skulle representere det Lyset i Hans hånd, i den nye menighetstiden, som reflekterer Hans Lys, Mannaen; og bare den mannen som fullkomment seirer, den mannen som virkelig setter seg ned og kaster til side alt annet enn Ordet. Og Ordet er den Mannaen. Åh du, det er Jesus! “Mennesket skal leve av hvert Ord som går ut av Guds munn.” Det er den skjulte Mannaen for den som seirer, åh, det ble lagt opp hver — hver, for hvert prestskap å etterfølge det.

²⁰⁷ De teologiske skolene har for lenge siden byttet denne velsignede Tingen mot en rett med linser. Det stemmer nøyaktig. Ja, sir.

²⁰⁸ Slik Esau gjorde. Nå, Esau var en moralsk bedre mann enn Jakob, men han hadde ikke respekt for sin fødselsrett, som var Ordet. Hvor mange vet dette, fødselsretten var Ordet, løftet, den eldste sønnen? Men han var en god mann, moralsk mann, som, åh, slik som den formelle kristne i dag, en god mann. Han løy ikke. Han stjal ikke. Han var god mot sin pappa. Han gjorde alt dette. Men dere skjønner, hans fødselsrett, han sa han ikke brydde seg om den. “Hvilken forskjell gjør det? Jeg er en israelitt, uansett. Se, jeg — jeg tilhører det, uansett.” Men det var hans fødselsrett som betydde noe, se. Hans naturlige del var i orden, men hans åndelige del var helt feil.

²⁰⁹ Slik er det i dag, linsesuppen, blande sammen menigheten og verden, litt fra hver del; bingofester, danser, holder på med alle slags ting i menigheten; korthårede kvinner, som går med shorts.

Vel, du sier: “Broder Branham, hva betyr den lille tingen?”

²¹⁰ Det er ett av Ordene, for Bibelen sa at det er galt for en kvinne å klippe håret sitt. Det er riktig. Hvis hun gjør det, hvordan skal hun komme inn? Skjønner? Bare spør, enhver forkynner vil fortelle deg at Ordet sier det. Se, “hun vanærer hodet sitt”, hun vanærer sin ektemann. Hun burde bli gitt skilsmisse. Det er nøyaktig rett. “For hun som vil klippe håret sitt, la henne også bli snauraket, barbert.” Se, det viser seg gjennom det. Ikke bare kortklippet, Gud vil ikke ha det på den måten. Det er denne Mister mellomting. Ikke tøys med det. Enten klippe det helt bort, eller la det vokse, det er det Gud sa. Enhver forkynner av Evangeliet vet at det er Sannheten, enten dere vil si det eller ikke. Men det er Sannheten. Skjønner? Vel, hva godt gjør det hvis du skal gjøre alt det andre, og utelater dette?

²¹¹ Hva for noe? Det er bare kommet litt av den verdslige stilen inn i deg, prøver bare å være litte granne lik som de andre kirkene. Det var akkurat der hvor Israel kom i vanskeligheter. Det var der de døde. Det var der Adam kom i trøbbel. Det var

der alle de andre kom i vanskeligheter. Bare ett Ord, det er alt som trengs, bare ett punkt. Linsesuppe, blandet sammen med verden! Noe fra verden, noe fra Hollywood, noe fra kirken, noe fra teologene, og hva har dere fått?

²¹² Legg merke til, hvis satan mislykkes her, så vil han prøve sin neste plan ved å få deg til – til å tvile på Ordet, han vil . . . og – og dra til seminaret. Han vil prøve det neste, en plan. Det er her hvor du ønsker å være veldig forsiktig nå, og bli bare sittende, bare i fem minutter til, for denne delen, hvis dere vil. Deretter gir han deg et overnaturlig tilbud. Jeg skal komme tilbake til alt dette, rett før vi avslutter. Han gjør . . . Se, hvis han ikke kan friste deg bort fra Ordet: “Nei, jeg skal stå med Ordet”, da vil han gi deg et overnaturlig tilbud.

²¹³ Han sa: “Jeg skal fortelle deg hva. Du kommer opp her og kaster Deg ned fra templet, og beveger Deg tilbake hit. Se, vis folket at Du kan gjøre noe overnaturlig.”

²¹⁴ Jøye meg, han fikk dem der. Se nå dette, dette er det. Se når du kommer til enden, hvor denne fristelsen kommer. Kanskje han kan la noen av dere tale i tunger, tenker at du har fått Det. Skjønner? Eller han kan til og med la deg profetere, selv om det ikke er med Ordet. Jeg har sett folk stå opp og profetere, var like mye i motsetning til Ordet som Øst er fra Vest. Skjønner? Det er Ordet som du lever av. Disse overnaturlige gavene, satan kan straks dele ut en neve full av dem. Ja visst. Det betyr ikke én eneste ting.

²¹⁵ Sa ikke Jesus: “Mange vil komme til meg på den dagen og si: ‘Herre, har jeg ikke profetert i Ditt Navn? I Ditt Navn har jeg kastet ut djevler. Jeg har gjort mektige gjerninger. Jeg har vært en stor mann i organisasjonen. Jeg har gjort alle disse tingene, disse tingene?’” Han vil si: “Gå bort fra meg, dere som gjør urett.”

²¹⁶ Hva er å gjøre urett? Det er noe som du vet er rett, og i ditt hjerte innrømmer du det, men du vil ikke gjøre det. Når du vet at denne Bibelen lærer en viss ting, og du ikke vil gjøre det, det er å gjøre urett. Og David sa: “Hvis jeg skjuler urett i mitt hjerte, vil Gud ikke engang høre min bønn.” Er det Sannheten? Er det Bibelen? [Forsamlingen sier: “Amen.” – Red.] Nå, ganske sikkert, du kunne ikke bli sint på Det, ser du. Jesus sa det: “Mange skal komme til Meg på den dagen og si: ‘Jeg har gjort alle disse tingene’, og Jeg skal si: ‘Gå bort, dere som gjør urett.’”

²¹⁷ Samme som skjedde med Adam. Adam sa: “Herre, jeg gjorde *dette*, jeg gjorde *det*.” Men ett Ord, se, ett Ord gjorde det. Det er alt som trengs, bare å være ulydig mot ett Ord.

²¹⁸ Ja, kanskje profetere i motsetning til Ordet. Men nå, han har fått denne overnaturlige gaven, han blir så revet med av oppstyret, av glamouren av det. “Ære være Gud, jeg ba for *Så-og-så*, de reiste seg og gikk bort! Halleluja, jeg kan tale i tunger! Og noen tolker det, det er ekte, sannheten.”

219 Paulus sa: “Jeg kan tale i tunger slik som menn og Engler, og likevel ikke være noen ting. Jeg kan ha tro til å flytte fjell, og er fortsatt ingenting.” Er det riktig? [Forsamlingen sier: “Det stemmer.” – Red.]

220 Men se, han vil gi deg det. Åh, pinsevenner, jeg elsker dere, ellers ville jeg ikke vært sammen med dere. Det er der dere feilet, ser dere. Se på Ordet, ikke på gaven. Se på giveren, se hvor – se hvor det kommer fra, ser dere. Han er helt revet med, han danser i ånden, jøye meg . . . [Tomt område på lydbåndet – Red.] . . . eneste tingen. Han har så mange mennesker rundt seg, og alle roper etter ham, her og der, og han glemmer Ordet.

221 Åh, du er veldig populær så lenge som du holder deg borte fra Ordet. Men kommer du inn i Ordet, en gang, se hvem som skal samarbeide med deg da. Skjønner? Se hva som kommer ut da. Vi skal komme til dette, i et annet stadium av naturen, om et øyeblikk. Se, se hvem – hvem som vil ha deg da, ingen ønsker det. “Åh, hold dere unna Det!” Slik som en viss forening som var samlet sammen her for noen uker siden, for å båndlegge meg, enhver full Gospel forkynner som kommer til byen, ville ha meg til byen for å be for deres syke, ville bli fullstendig bannlyst fra foreningen. Ja vel, fordi jeg ber for de syke. Ja vel. “Ikke hør på Det”, sier de. Og der er Ordet stadfestet.

222 Det er den samme tingen de gjorde med vår Herre. Det er den samme tingen de gjorde med hver mann, i alle tidsaldre. Det var det de gjorde med Luther, Wesley og alle. Det var det de gjorde med deg, i begynnelsen, nå, dere vendte rett tilbake til den samme søledammen som dere kom ut av. Legg merke til måten, det har alltid vært på den samme måten. Det har aldri sviktet, satan gjør den samme tingen.

223 Så han blir nå så revet med av glamourens ståhei og så videre, til, du og du, han bryr seg ikke engang om Ordet. “Åh, broder, broder *Så-og-så* sa *så-og-så*, og jeg måtte dra over dit. Jeg . . .” Se, han er bare så revet med, han legger ikke engang merke til Det. Enten det er Ordet eller ikke Ordet, gjør ingen forskjell. “Resten av dem sa at det var helt i orden, så Det gjør ikke noen forskjell.” Denominasjonen sier: “Jøye meg, du har fått det, la nå ikke noen fortelle deg noe annet!” Du har fått hva? Skjønner dere? Legg merke til.

224 Hva satan noensinne har hatt, selv da, se på dette stedet her, han dekket over Ordet. Selv på dette overnaturlige som han prøvde å få Jesus til å gjøre, det overnaturlige, se, å ha det overnaturlige, hva om Jesus ville ha lyttet til ham? Skjønner? Han sa: “Vent nå. Du ønsker å stå med Ordet, gjør Du? Du ønsker å stå sammen med Ordet?” Sa: “Det er skrevet, Han skal gi Sine Engler befaling om Deg. Hver gang Du støter Din fot mot en stein, skal De bære Deg.” Men Han støtte ikke foten mot noen stein. Skjønner? Se. Hva om han ville ha stått sammen med det?

Han . . . La du merke til, jeg sa ikke at han siterte Ordet; han dekker over Det, dekket over Det, som å legge en glasur på en kake, dekket over Det, hvitkalket Det, ser dere, Det var ikke på Sitt rette sted.

²²⁵ Det er det de prøver å si i dag, prøver å hvitkalke Det, men du kan ikke få det til å passe med resten av Skriften. Det må være alt, “Jesus Kristus den samme i går, i dag og for evig.” Se, uansett hvor mye av Ordet du prøver å tildekke, det gjør ikke . . .

²²⁶ Det må bli sitert akkurat slik som Han sa Det. Så, hvis Det er sitert rett, vil Han stadfeste Det til å være slik i ditt liv. “Det er slik alle mennesker vet at dere er skrevne brev lest av Gud.” Skrevet *brev* er denne “Bibelen”. Er det riktig? Et brev er Bibelen. Og du er en skrevet Bibel som reflekterer Hans Ord, dette fullkomne mennesket igjen, i Gud.

Men Jesus sa: “Det er også skrevet.” Skjønner?

²²⁷ Men legg merke til Eva på dette samme stadiet, revet med av sin overnaturlige forståelse, hun hadde en teologisk opplevelse. Hennes utdanning var overlegen til enhver teolog i landet på den tiden. Se, hun ble så revet med, hun visste ikke om det. Hun visste at hun hadde noe som Adam aldri hadde hatt. Kanskje ville hun kunne herske over ham rett der fordi hun visste mer om det, hennes Adam. Se hva deres Adamer gjør i dag. Hun visste forskjell på godt og ondt, fin utdanning av Sannheten. Det er riktig. Hun hadde en fin utdanning av Sannheten, som hun tidligere ikke visste om, og det var Guds Sannhet. Men hun var død, ved å bryte Ordet. Ja, hun fikk sin utdanning, ja vel.

²²⁸ Slik gir seminaret deg en teologisk opplevelse, at du kan sitere hver karakter i Det Gamle Testamentet, eller Det Nye. Men vær forsiktig med hva du gjør, om det ikke bryter Ordet rett der, hvis du bare sier: “Vel, det var for dem.” Nei, det er for deg, enhver som vil! Skjønner? Ser dere? Vær forsiktig. “Åh, det var for menigheten for lang tid tilbake.” Han er den samme i går, i dag og for evig! Hun hadde en fin utdanning, men hun var også død i synd og overtredelser.

²²⁹ Nå, satans tredje plan. Vi skal komme til det raskt fordi vi ikke ønsker å bruke mer tid enn nødvendig, kanskje femten til tjue minutter til, hvis dere ønsker å fortsette så lenge. Legg merke til hans tredje plan da, eller hans tredje fristelse. Hvis de andre hadde mislyktes, vil ikke denne, ser dere. Han tilbyr deg nå en stilling i kirken, slik som han gjorde til Jesus. “Jeg skal gi deg verden. Du blir kongen, jeg skal gjøre deg til. De tilhører alle meg, så jeg gir det til Deg.”

²³⁰ Hvem kan gjøre en mann til en forkynner? Hvem kan gi en mann en gave ved å legge hender på ham? “Gud har satt i menigheten!” Skjønner? Se hvordan de forvrenger Ordet. Slik som Eva nå, med hennes nye kunnskap, kunnskap, hun hadde

Adam i sin makt. Hun kunne gjøre det hun ville, se, så snart hun fikk Adam til å akseptere det.

²³¹ Og, men da han kom til Jesus, aksepterte Han det ikke. Han sa: “Gå bak meg, satan.” Med andre ord, la meg ikke feilsitere det, men bare legg dette til det. “Det er skrevet, alle mennesker skal leve av ethvert Guds Ord; ikke av ditt forslag: ‘Jeg skal gjøre deg til hovedtilsynsmann, en presbyter, eller — eller diakon, eller jeg lar deg spille piano, søster.’ Se, alle disse forslagene, ‘du er en veldig populær person, og vi trenger ditt talent i vår kirke.’” Ser dere, kom til Ordet!

²³² Hun kunne styre ham, eller lære ham, det samme som mengden i dag. Det er slik de gjør det i dag, å bli en D.D., en statspresbyter, tilsynsmann, distriktssjef, eller noe annet slikt.

²³³ Hvor forskjellig fra Jesus! Han sto med Ordet. Nå, de neste minuttene, vil jeg bevise at alle disse tingene er sanne, se, både ved naturen og Ordet, bringe dette sammen. Dette beviser at Han var Ordet gjort kjød, til Brød. Han var Ordet gjort kjød. For Han reflekterte hva? Ordet alene.

²³⁴ Hvis du er et skrevet brev, reflekterer du kun Ordet; ikke hva seminaret sier, hva noen andre sier, hva frøken Jones tenker om Det, hva doktor *Så-og-så* tenker om Det, men hva Gud sa om Det. “La enhver manns ord være en løgn, og Mine være Sannheten! Den som bryter det minste av disse bud, og lærer menneskene det samme! Den som tar ett Ord ut av denne Boken, eller legger ett ord til Det! Mennesket skal ikke leve av brød alene, men av hvert Ord som går ut av Guds munn.” Leve Evig av Ordet!

²³⁵ På samme måte som du er nødt til å ha død substans der til å leve av, så er du nødt til å ha Kristus her til å leve av, eller så dør du. Og hva er Kristus? “I begynnelsen var Ordet, og Ordet var med Gud, og Ordet var Gud. Og Ordet ble gjort kjød, og bodde iblant oss.”

²³⁶ Og du er det samme skrevne brevet, en for en tidsalder og en for den andre, for Lyset til den tiden; men de klarer ikke å se det. Du bare reflekterer Det.

²³⁷ Andre satte seg fast, selv om det var i én ting, syktet bare på ett punkt; men Han gjorde ikke det. Og som jeg sa i Åpenbaringen 22,18, sa Han: “Den som skal legge noe til Dette!”

²³⁸ Se virkelig nøye nå. Matteus 24,24 er oppsiktsvekkende, hvordan de . . . “Nesten, i disse siste dager”, sa Jesus, “ville endog de utvalgte bli forført av denne tingen.” Følg med de åndene. “I de siste dager”, nå, det Skriftstedet er nødt til å bli oppfylt. Tror dere det? [Forsamlingen sier: “Amen.” — Red.] Nå, det var: “I de siste dager, endog de utvalgte, forutbestemt, utvalgt til det, ville bli forført . . .” Det er så fullkomment, det er så Skriftmessig, og ser så nydelig og klart ut, at du ikke kan se en feil i det, uansett, bare de utvalgte vil slippe unna det. Nå, det

er hva Jesus sa. Tror dere det? [“Amen.”] “Ville forføre selv de utvalgte, om det var mulig.”

239 “Nå, det er fullkomment Skriften, dere kan se det med det naturlige øye.” Men, det er ikke tingen, ser dere. Jesus . . . Disse fariseerne hadde denne Skriften bare så fullkomment som Det kunne bli, men med sin egen tolkning.

240 Hvordan visste de at Han ikke var feil? Fordi Gud stadfestet ethvert Ord som Han lovet til Ham i den tidsalderen. Det var grunnen til at de visste at Han var Messias. Skjønner?

241 Legg merke til nå, “om det var mulig”, i disse dager. Bare ett Ord, ett Ord er nødvendig. Det var alt satan måtte ha til Adam, bare få på ham ett Ord. Det er alt han må ha i dag, bare få én ting snudd rundt. Det er alt, det er alt han trenger. Nå, dere vet at det er Sannheten. Å legge til ett, eller ta ett fra, det er total fiasko. Hver eneste bit, “Ethvert Guds Ord!” Tenk nå på tolkningene i seminarene, hver og en er forskjellig fra den andre.

242 Det er nødt til å være en Sannhet et sted, og *dette* er Det, Bibelen. Nå sa Jesus . . .

243 Du sier: “Vel broder Branham, de har den nydeligste tilbedelsen.”

244 Jesus sa: “Forgjeves tilber de Meg, underviser menneskers teologi som rett lære, ikke Ordet”, mennesket, hans egen oppfatning av Ordet som blir tolket.

245 Som jeg har sagt, så trenger Gud ingen tolk. Han tolker hvert Ord Selv. Se, du trenger ikke noen til å tolke Det for deg, Gud tolker det til deg når du er villig til å godta Det. Se, det er Livet, det er Selve Livet.

246 Jesus sa: “Forgjeves tilber de Meg.” De tilber faktisk Gud. Kain tilbad faktisk Gud, i begynnelsen. “Men forgjeves tilber de Meg.” Hva er *forgjeves*? “Det har ingen hensikt.”

247 De kan si: “Vel, jeg gjør *dette*. Jeg danser i ånden. Jeg, jeg taler i tunger. Jeg, jeg profeterer. Jeg forkynner evangeliet.” Men unnlater å la håret vokse ut, gjør feil på én ting, og se hva som skjer, Ånden vil forlate deg rett der. Det er det som skjedde med våre menigheter, sviktet.

248 “Forgjeves, tilber Meg. Åh, det er en nydelig tilbedelse. Men forgjeves tilber de Meg, underviser menneskebud som rett lære.”

249 Disse fariseerne var lærde teologer. Ikke våg å si at vi har noe i dag som kan sammenlignes med dem. Absolutt ikke. De kjente ett ord, ethvert ord, nøyaktig slik som det var skrevet, men forgjeves tilbad de. Tenk på det, “forgjeves”, store fine skoler, seminarer, og lærere, og unge menn og alt slik som det, men fortapt!

250 Samme som i ødemarken, Han sa: “De spiste alle manna fra denne åndelige Klippen i ødemarken, de drakk alle fra denne

Klippen, mener jeg, og de spiste alle manna ut fra det.” Og Jesus sa: “Og de er, alle sammen, døde.” *Død* betyr: “Evig adskilt.” Hvorfor? Fordi de mislyktes med å tro Guds løfte.

²⁵¹ Åh, jeg hater å oppholde dere slik som dette, men jeg er bare nødt til å si det. Se, jeg vil ikke bruke tid på dette. Hver og en av disse menneskene kom ut under Ildstøtten, de kom ut i ødemarken, trodde Gud, marsjerte videre. Men når de kom og så hindringen, når de — når de ti kom tilbake og sa: “Vi kan ikke innta landet. Åh, du, de er kjemper der. De er *dette, det* og *det andre*. De bare . . . Vi kan ikke gjøre det. Det er umulig.”

²⁵² Men hva gjorde Kaleb og Josva? De roet ned folket. De sa: “Vi er mer enn i stand til å innta det.” Hvorfor? Disse menneskene kikket på hva de kunne få øye på, ser dere, kikket på hva de kunne få øye på. Men Kaleb og Josva så på Guds løfte. Gud sa: “Jeg har gitt dere det landet. Gå og ta det!”

²⁵³ Nå, Hebreerne 6, hvis jeg kunne sitere det: “For det er umulig for dem som en gang er blitt opplyst, og har smakt av Den Hellige Ånd, kraften i den kommende verden, hvis de faller fra igjen, fornekter, går bort.”

²⁵⁴ Som disse karene som kommer opp der og spiser druene hentet fra det andre landet, stod der; Og når det kommer til det å følge Ordet, sier de: “Vi kan ikke gjøre det.” Og de døde i ødemarken.

²⁵⁵ Det er dit vi er kommet. Vi smakte et godt Ord fra Gud, men det fulle løftet: “Nei, nei, det kan vi ikke gjøre, ser dere, for doktor *Så-og-så*, eller noen andre sier vi ikke kan gjøre det. Det var for apostlene. Det var for en annen tid.” Der dør du.

²⁵⁶ Se, hele Skriften bindes sammen, ethvert Ord av Det bindes sammen. Og det kan ikke bli gitt av noen menneskeskapt teori, system, eller noe som helst. Det blir bare åpenbart av Den Hellige Ånd. Jesus sa: “Får, Jeg takker Deg fordi Du har skjult dette for de vise og kloke, og åpenbart det for barn som vil lære.”

²⁵⁷ Raskt nå, la oss gå til denne neste tanken her hvis vi kan. “Førgjeves tilber de Meg.” Disse fariseerne, skolerte, åh, moralsk gode; men ble av Jesus kalt “djevler”. Disse skolerte teologene, Jesus sa: “Dere er djevler, og deres fars gjerninger gjør dere.” Sa: “Dere pynter profetenes graver, men deres fedre tilbake der på den samme tiden . . . De profetene kom frem for å rive ned disse religiøse systemene.” Det var det de gjorde.

²⁵⁸ Profeter! Hvor kommer Ordet, til en teolog, eller en profet? [Forsamlingen sier: “Profet.” — Red.] Ikke til teologene og skolen. Det kommer alltid til en profet. Gud forandrer aldri Sitt system, aldri. Har alltid, alltid! Ikke til en gruppe; individ! Aldri til en gruppe; et individ, ja, sir, en profet. Og de sa . . .

259 Jesus sa: “Dere pynter profetenes graver, og deres fedre la dem inn der.” Og de gjør den selvsamme tingen under blindheten til satans seminarer. Skjønner?

260 Og nå, pinsevenner, hold dere ute av Kirkens Verdensråd. Nå, dere forkynnere her, dere vil skrive til hovedkontorene, til — til disse menneskene. Nå, dere trenger ikke å skrive til — til Assemblies og mange av dem, for de har allerede satt den tingen vekk, de vil ikke ha noe med det å gjøre. Og også dere baptistbrødre, hold dere ute derfra. Ser dere ikke at det er nøyaktig dyrets merke som kommer opp? Dere vet hvem som skal oppsluke alt sammen hvis dere vet noe om Skriften. Hvis Ordene reflekterer Seg Selv i dere, hold dere borte fra den tingen. Deres denominasjon vil haste inn i det. Og dere vil være nødt til å gjøre det, eller ekskludere deres denominasjon. Dere kan ikke være en denominasjon og bli der, fordi dere må komme inn, eller bli værende ute.

261 Da er dere ikke mer en organisasjon, da har dere vist frem dere selv. Nøyaktig. Gud velsigne dere hvis dere gjør det. Vanskelig å si hvor mange som vil gjøre det. Men noen vil, uten tvil. Ja, sir.

262 Forført, og Jesus kalte dem “djevler”. Nå, men da Jesus stod der, (hva da) enhver fristelse, Han irettesatte den med Ordet, og sto der ved Ordet. Gud stadfestet Ham.

263 Som over der, her om kvelden, jeg forkynte om Michelangelo. Hvor mange har noen gang vært i Forest Lawn og sett monumentet av Moses der, av Michelangelo? Det var slående da jeg gikk inn der første gang og så den. Michelangelo tilbrakte nesten sin levetid, til å skape. Han hadde i sitt sinn slik som — som Moses burde se ut. Og han — han ønsket å få — få ham ferdig før han døde. Og han brukte år etter år med å hugge ut, risse av *her* og jevne av *her* og polere *her*. Inntil, endelig en dag da han var ferdig, etter mange år, han sto der med en klut i hånden, slik som *dette*. Han sto tilbake og så på det, visjonen som var i hans sinn, helt siden han første gang hadde hørt om Moses, det burde se slik ut. Der var det, strålte foran ham. Han ble så inspirert av sitt eget arbeid, han grep en hammer og slo den på låret og ropte: “Tal, Moses!” Han tenkte det var Moses som skulle snakke, han var så veldig lik den tingen som var i hans sinn. Og den skaden på låret er der fortsatt. Det er en fullkommen statue bortsett fra den biten som er borte på låret, det høyre låret. Se det i Forest Lawn, når du går inn døren, en reproduksjon av den. Michelangelo sin Moses, hans mesterverk, det som forseglet hans liv.

264 Gud er en stor Skulptør, riktig, Han skapte mennesket i Sitt bilde, for å reflektere Ham, og Han er Ordet. Og hva gjorde Han? Han testet Adam; han sviktet, Moses sviktet, resten av dem sviktet. Men her er Én fullkommen, halleluja (hva var det?), intet mindre enn Gud Selv i kjød, Ordet reflektert i Ham, brakte

Guddommens fylde legemlig; ikke en profet, likevel var Han en profet; ikke en mann, likevel var Han en mann.

²⁶⁵ Jøder, prøv ikke å kreve Ham som deres. Han var verken jøde eller hedning. Han var Gud. Skjønner? Du er hva blodet ditt er, se, og selvfølgelig er du kjød. Og Maria, selvfølgelig, Maria hadde ingen forestilling av Den Hellige Ånd til å gi henne en fornemmelse. Gud Faderen skapte en spire, eller — eller et egg i Maria, og også en Blodcelle inni henne, og det var Guds Blod.

²⁶⁶ Blodet kommer fra det mannlige kjønn. Så det var ikke . . . Hemoglobinet og blodet må komme fra faren, fordi babyen ikke engang kan ta sin mors sykdom, slik som tuberkulose. Det kunne arve det fra morens pust, men ikke arve det, mener jeg, men kan puste det inn og — og fange det opp. Men hun, kan ikke ta det fra moren, fordi han, hun er fri for det, han er ikke sin mors blod.

²⁶⁷ Nå, men Jesus var ikke blod fra en jøde eller en hedning, Han var et skapt Blod av Jehova Selv. Han var Guds Blod. Bibelen sa: “Vi er frelst ved Guds Blod.” Ikke blodet av en jøde, eller blodet av en hedning, det ville alt sammen være sex, men dette var Guds Blod.

²⁶⁸ Legg nå merke til da Han så denne fullkomne Ene, Han slo Ham, skamferte Ham. Jesaja sa: “Han ble såret for våre overtredelser, knust for våre misgjerninger.” Hva var Han? Han var dette fullkomne Ordet, reflektert for Brød, som ethvert menneske skal leve av. Han var den hveten av Guds Ord som kunne bli finmalt, og satt inn i de fire Evangelieene, sekstiseks Bøker. Og mennesket skal leve av Det, og Det alene, og ethvert Ord av Det. Amen. Det var Michelangelos mesterverk. Og når Gud kunne se Seg Selv reflektert i en Mann, Han hadde denne fullkomne Mannen skapt i Sitt Eget bilde. Åh, du, for en Mann! Han måtte dø for oss alle. Vi kunne oppholde oss ved det, men vi vil ikke. Han måtte dø for oss alle. Og Han døde, den fullkomne Ene; for at vi, ufullkomne, kunne bli gjort fullkommen i Ham, ved å ta del i hvert eneste Ord i Hans Bibel. Nå, deretter reiste Han Ham opp igjen, til vår rettferdighet, at vi har en rettighet, idet en oppstanden Jesus, at Han er her nå for å forkynne til oss, ethvert Guds Ord, som vi skulle leve av.

²⁶⁹ Nå, raskt nå, så skal vi avslutte. Nå, den andre Eva, bruden.

²⁷⁰ Nå, den første brudgommen, Adam; måtte bli brakt opp gjennom en lang rekke av profeter og så videre, kom deretter ut fullkommen, og måtte da dø for å være Brød for resten av dem.

²⁷¹ Hva nå med Eva? Hun må gjøre den samme tingen. Men når Jesus kom . . . Husk, Eva var kvinnen. Menigheten representerer alltid en kvinne i Bibelen fordi hun er brud. Se nå hva hun gjorde. Hun prøvde å overbevise Ham om sin lære. Så lenge som hun ville forkynne bare det som de trodde, var Han en flott Kar.

²⁷² Men en dag begynner Han å tale, og sa: “Jeg og Faderen er ett.”

273 “Åh, Du gjør Deg Selv likestilt med Gud, se. Åh du! Vi vil ikke ha noe å gjøre med den Karen, lenger.”

274 Og alle disse andre tingene Han hadde begynt å si: “Hvis dere ikke spiser Menneskesønnens Kjød.” Hva tror dere en lege ville ha tenkt, som satt der inne? Hva tror dere enhver mann ville, bare vanlig tenkning? “Dere må spise Mitt Kjød og drikke Mitt Blod”.

275 De sa: “Denne Mannen er en vampyr, ikke en forkynner. Hold dere borte fra den Mannen, Han er gal. Hold dere unna Ham.”

276 Men det var Sannheten. Se, det var Sannheten. “Hvis dere ikke spiser Det, vil dere gå til grunne. Dere vil alle dø hvis dere ikke spiser Det.”

277 Det er den samme tingen i dag. Brødet og vinen er bare et symbol, ikke la den naturlige tingen tynde dere ned. Dere er nødt til å spise Kristus, som er Ordet som dere lever av, “ethvert Ord som går ut”, hele Bibelen fra 1. Mosebok til Johannes Åpenbaring.

278 Se nå på henne, den andre Eva. Hun ble skapt på nytt, slik som Han ble, på Pinsedagen, fylt med Ånden, og matet av Ordet. Amen. Jeg blir religiøs nå. Jeg føler meg bra. Den første menigheten, den første Eva, som skulle være Kristi Brud. Hvor mange kan si “amen” til det? [Forsamlingen sier: “Amen.” – Red.] Hun skulle være Kristi Brud. Hun ble født på Pinsedagen, ikke i Nikea, Roma; ikke i London, England; heller ikke i USA; ikke i Tyskland med Luther, ikke i England med Wesley, ikke i USA med de såkalte pinsevevne. Hun ble født på Pinsedagen. Hun var Åndsfylt. Og hun var Åndsfylt og matet med Ordet, “hvert Ord som går ut av Guds munn.” Til og med til Judas . . . Og åh, de måtte bare ta alt sammen, bare Ord for Ord, en virkelig blomstrende plante på Guds jord, som representerer Ham, et nytt Brudetre.

279 Hans Løftesord reflekterte Ham i Henne. De var nødt til å legge merke til Peter og dem. De hadde ikke vært på et seminar, og de visste det. De hadde ikke vært på noen bibelskole, noe teologisk seminar. De hadde ingen utdanning, for de kunne ikke engang skrive sitt eget navn. Bibelen sa: “De var uvitende og uskolerte.” Men hva skjedde? De måtte legge merke til at de hadde vært sammen med Jesus, for der var Han i dem, reflekterte Sitt løfte. Halleluja! Ære være Gud! Det er det vi trenger i denne tidsalderen. Hans Ord reflekterte Ham i henne, menigheten. Hun levde av hvert Ord som gikk ut av Guds munn.

280 Men så, slik som Eva, møtte hun sitt frafall, på Ordet, i Nikea, Roma, hvor den første organisasjonen noensinne ble organisert, den universelle kristne kirken. Finnes det en bibel-lærd her inne? Er det en . . . Er det en teolog her inne som vet at det er sannheten? Den første organisasjonen var i Nikea, Roma. Gud har aldri hatt en organisasjon, vil aldri ha en. Det er kontrollert av mennesker. Det er der de alle . . .

281 Jeg er en kristen. “Hvilken menighet tilhører du?” Det finnes kun én. Jeg har vært en Branham i femtifem år, og jeg tilsluttet meg aldri familien, jeg ble født som en. Det er slik du blir født inn i Guds Rike, og du er en refleksjon av Hans Ord.

282 Legg merke til, Eva møtte sin. Og deretter møtte den andre Eva sin i Nikea, Roma, og overlot det til en denominasjon, trosbekjennelse, aksepterte dogmer i stedet for Ordet; tok ned hedenske avguder, slik som Jupiter og så videre, og satte opp Paulus og Barnabas. Og – og tok ned solguden og måneguden, Astarte, måneguden, med en rund kosher på den, og gjorde henne til å være moren til solguden som er Jupiter. Og forandret Jesu fødselsdag fra april, hvor hele naturen, hvor Han ble født under væren, fordi Han var en vær, og forandret det opp til solgudens fødselsdag i solen der, hvor det fremstilles én dag . . . Det er bare omtrent et minutt forskjell på dagen når den passerer den tjuedefemte dagen i desember, solgudens fødselsdag, ikke Guds Sønn. Og hver og en av oss spiller julenissen og pynter trær, en hedensk ting, gjør ting som det, og så kaller vi oss kristne? Hva er i veien med den kristne kirken?

283 Vil det noen gang stå fram noen iblant oss som kan forkynne Ordet og fortelle Sannheten, og Gud stadfester det og beviser for folket at Han er den samme i går, i dag og for evig? Vi trenger ikke et seminar. Vi trenger ikke en teolog. Vi trenger en profet. Det er riktig. Gud lovet det også.

284 Så Eva møtte sin fiasko, det samme gjorde kirken; ga det bort til en denominasjon, regler av mennesket, som blir styrt av mennesket, ikke lenger kontrollert av Ånden. Hun gikk bort fra Ordet, og aksepterte dogmer. Hvem kan si “amen?” [Forsamlingen sier: “Amen!” – Red.] Ja visst. Men vet dere at vi protestanter aksepterer like mange dogmer som de har, når vi legger noe til dette Ordet eller trekker noe fra Det? Satan fikk tak i henne, med den samme gamle teknikken han gjorde med Eva, gikk på kompromiss. Det var der han fikk det, sa noe annet enn Ordet, en trosbekjennelse eller en denominasjon.

285 Originalen gikk videre ned i jorden, i martyrdom, Romas kvernsteiner malte den hveten fra Pinsedagen til støv, og brente dem på påler og matet dem til løvene. De gikk inn slik som den andre hveten gjorde, det stemmer, men Han begynner å reise henne opp igjen i reformasjonen, den samme, for andre gang.

286 Som Han gjorde med den Andre Adam. Etter at Adam falt, begynner Han å reise opp en Andre Adam. Og Den Andre Adam falt, da ble Han tatt opp. Den første Adam falt i sin synd og ble værende der. Den Andre Adam falt, for å gjenløse et menneske fra synd, og ble tatt opp.

287 Nå, den første menigheten falt først i Nikea, Roma, ved å ta ett Sannhetsord ut av Bibelen, der den romerske kirken hadde lagt til sine dogmer og trosbekjennelser. Der kommer det en liten

prest ved navn Martin Luther, som sa: “Dette er ikke nattverden, dette er ikke Kristi legeme. Det er en kosher. Og, mennesket, ‘den rettferdige skal leve av tro.’” Og han kastet tingen på gulvet og protesterte mot det. Der kommer din første stjerne som skinner etter Tyatira menighetstid. Ja, sir, rettferdiggjort ved tro! Han, den store Skulptøren, satte det opp for å lage et mesterverk av en Brud som ville reflektere Hans Ord.

²⁸⁸ Men hva gjorde lutheranerne etter Luthers død? De møtte satan, og laget en denominasjon ut av det, og døde. Hun har aldri gjort noe annet etter det, hun var ferdig, bare blitt til en stor masse av mennesker. Ja vel.

²⁸⁹ Da plukket Gud henne opp igjen, i John Wesleys dager, med en annen Sannhet å reflektere. Hva gjorde han? Han sa: “Helliggjørelse er nådens andre verk.” Og hva gjorde Gud? Han velsignet det. Og han protesterte mot Den anglikanske kirke, og Zwingli-kirken, og resten av dem, samt alle legalistene, og alle av Calvin, eller de – kalvinistene, rettere sagt, og protesterte mot det. Og – og sa: “‘De rettferdige skal leve ved tro’, sa Luther. Og nådens andre verk er helliggjørelse.” Og det er Sannhet. Det er riktig. Skjønner?

²⁹⁰ Hva gjorde han så? Den samme tingen, etter at Wesley og Asbury og disse var døde, den samme tingen som Luther gjorde, organiserer seg, dør. Se på det nå.

²⁹¹ Dro dit, her for ikke lenge siden, for å be for en kvinne på et sykehus, som skulle ha en operasjon. Jeg gikk inn der. Hun sa: “Broder Branham, jeg ringte deg. Du kjenner ikke meg”, hun sa: “Men vil du be for meg? Jeg må ha en operasjon i morgen.”

Jeg sa: “Ja visst, søster.”

²⁹² Det var en annen mann, en kvinne og en gutt som satt der, en gutt omkring atten år gammel, og de fulgte virkelig godt med på meg. Og jeg snudde meg og sa: “Vil dere tilgi meg, jeg skal . . .”

Hun sa: “Trekk for den gardinen!”

Jeg sa: “Er ikke du en kristen?”

Hun sa: “Vi er metodister!”

²⁹³ Jeg sa: “Det var ikke det jeg spurte deg om. Jeg spurte deg om . . . Hvis du bare er metodist, skal jeg dra for gardinen. Hvis du er en kristen, vil du ikke ha gardinen trukket for.” Så, ja, det stemmer.

²⁹⁴ Altså, det er en stor forskjell på å være en metodist, eller en baptist eller presbyterianer, og så være en kristen; ikke å være en campbellitt, men å være kristen, se. Hva gjorde hun? Den samme tingen.

²⁹⁵ Så hva skjedde? Gud plukket opp en liten flokk her i sør, en liten farget mann med skjeling. Og, Han, hva gjorde Han? Han utøste restaurasjonen av gavene, og det ble til pinsebevegelsen.

Og mange av dere veteraner, som broder Valdez som sitter bak der, en gammel, vis mann, forkynte da jeg var fem år gammel. Han husker den tidlige pinsebevegelsen. Du store, ikke snakk om organisasjon til de gutta, de hadde kommet ut av den vemmelige tingen. Og de hadde Guds Budskap.

²⁹⁶ Men hva gjorde de? Den samme tingen de andre gjorde, organiserte det. Nå har de omtrent tretti eller førti forskjellige organisasjoner, oneness, twoness, threeness. Inntil, nåde, du godeste, jeg har aldri hørt noe slikt i mitt liv! Hva gjorde dere? Dere døde rett på stedet. Det er så langt dere kunne gå. Deres organisasjon ville ikke akseptere Dette. Dere, dere valgte deres mann, “denne mannen, hvis han ikke tror sammen med oss, ikke ta ham inn der. Vårt fellesskap vil ikke ha det.” Åh!

²⁹⁷ Se, skal skynde meg, det må komme en sann Sæd. Det er bare nødt til å skje fordi Han kommer for en Brud uten flekk eller rynke. Han kommer for det, en Ord-stadfestet Brud. Åh, hun vil være en slik bitte liten gruppe. Jesus sa: “Som det var i Noahs dager, hvor åtte sjeler ble frelst” (er det riktig?), “slik skal det være i Menneskesønnens komme.” Hvor mange? Jeg vet ikke.

²⁹⁸ Men se, Bruden kommer til å bli sammensatt av alle ned igjennom, som hadde Ordet i sin tidsalder. Det er ikke bare denne siste gruppen, Gud skal ta alle sammen ut herfra. Åh nei.

²⁹⁹ Den vil være – være så liten, det vil bli overraskende. De vil komme opp som savnet, dere vil ikke engang vite at de er borte. Hva om Han tok fem hundre i disse siste dager? Dere ville aldri vite om det. Tok fem hundre på noen få dager, to eller tre dager? Det er like mange mennesker som blir meldt savnet over hele verden, vet ikke engang hvor de er, hører aldri noe mer om dem. Herren Jesu hemmelige Komme, Hun vil bli tatt bort.

³⁰⁰ Og resten av dem fortsetter bare videre med å forkynde, akkurat som det var i Noahs dager: “Ære være Gud, vi har Det, halleluja”, og forseget til sin død. Det er det Bibelen sier, og Det kan ikke feile.

³⁰¹ Slik som Noah, Moses, David reflekterte denne fullkomne Brudgommens komme; slik har Luther, Wesley og pinsebevegelsen, reflektert den fullkomne Brudens komme.

³⁰² Legg merke til, hver gang hun gav sin mening, hva gjorde hun? Hver gang, denne kirken, slik som Eva gjorde, hun tvang sin Adam til å tro hennes nye lys, hennes ordning, og døde der sammen med det. “Vi vil, vel, vår gruppe vil kommer sammen, se, åh, våre nye velsignelser av det vi fant og så videre”.

³⁰³ Hva gjorde alt dette med Eva? Vi har bare en kort tid igjen nå. Hva gjorde alt dette med Eva, med den første moderkirken, den første bruden til den første Adam? Hva gjorde det med henne? Hør nøye etter nå, dere kommer til å være uenig med Dette. Men det produserte “slangens sæd”. Nøyaktig.

³⁰⁴ Hennes første sønn var ikke Adams sønn. Hvis det var, hadde han førstefødselsretten. Bibelen, i Judas brev, sa at Adam . . . at, “Enok var den syvende fra Adam”. Er det riktig? Og han begynner med: “Adam fikk sin sønn, Set.” Hva med Kain, som hadde førstefødselsretten? Han var ikke Adams sønn. Set, og Set fikk; Jared, og videre ned til Adam, som ned til . . . “som var den syvende fra Adam”. Så hvis Kain var hans sønn, det finnes ikke et sted i Bibelen, ikke engang i Lukas når han henviser tilbake til det igjen, han refererer aldri til at Kain er sønn til Adam. Og hvis han ikke var det, hvem sin sønn var han? Og hvis han var Adams sønn, var han hans første sønn, som hadde alle førstefødselsrettene. Åh!

³⁰⁵ Der er den kjødelige kirken (kan dere ikke se det?) som aksepterte noe, det var utroskapen i stedet for Ordet. Pinsevenner, velsigne dere. Ja vel, hva produserte han til Eva? Slangens sæd. Hva har det gjort i disse siste dager, ved denominasjon? Produsert slangens sæd, igjen, forkastet Ordet. Hva tilbød han? Frukt og ting, ikke Blodet.

³⁰⁶ Ved åpenbaring av Ordet, Guds Ord, før det endog var skrevet: “Ved tro bar Abel fram for Gud et mye bedre offer enn Kain bar fram. Ved det fikk han det vitnesbyrdet at han var rettferdig”, Ordet reflekterte Seg Selv gjennom ham, ved hans offer.

³⁰⁷ Åh, Kain gikk og fikk tak i frukt av marken, han tenkte at Eva spiste et eple. De fleste av de teologiske seminariene har endret det nå, til en aprikos. Det var en utroskap. Og enhver vet det, som kjenner Bibelen. Ja visst, det var det.

³⁰⁸ Legg merke til at slangens sæd ble produsert ved at den første Eva kom bort fra Ordet. Den andre Eva gjorde det samme i Nikea, Roma. Og hva har hun fått? En flokk med denominelle barn. Det er riktig. Åh, moralsk gode; ja visst, bra. Men hva med det? Døde, gjennom deres trosbekjennelser.

³⁰⁹ Samme nå. Kains åpenbaring av Ordet har gjort det samme som disse har. Hva? Lovet henne. Ved endetiden, hva er lovet denne Eva nå? Hør nøye etter nå, jeg avslutter. Hva er lovet til denne Eva ved endetiden? Rikdom, Laodikea, stort navn, flott person, rik. “Men død, og naken, og vet det ikke.” Det er hva menighetstiden endte opp i.

³¹⁰ Men hun fornekter Ordet. For å gjøre Matteus 24,24 virkelig til henne, hun prøver å bevege seg inn med mye støy, og mye av *dette*, og mange sosiale posisjoner, og ting som dette, prøver å si: “Vel, vi har makt! Ære være Gud, halleluja, vi har makt!” Har en form for gudfryktighet, men fornekter dens Kraft, så nærme at det ville forføre endog de utvalgte . . . Hvordan kan en mann danse i Ånden, og tale i tunger, og fornekte at Guds Ord er Sannheten, og det være Den Hellige Ånd? Det kan bare ikke skje.

311 “Ethvert Ord!” Gud sier en ting, det er bare nøyaktig hva Han mener. Ikke tolk Det på noen annen måte. Bibelen sier at: “Det er ikke gitt til egen tolkning.” Si det på den måten som Han sa Det.

312 Merk dere, en falsk kraft. Det var nøyaktig hva satan ønsket å gi til Jesus, komme opp der og få Ham til å vise frem Seg Selv. Folk gjør det, endog Verdensrådet, alle sammen. “Hvem er i stand til å føre krig mot ham”, han sa, Bibelen: “dette bildet av dyret som skal stige opp?” Hvis vi hadde tid, ville vi gå inn (men det har vi ikke) i det. Legg merke til Jesus, den andre Ord-Adam, i hennes dager, se på tiden til denne kirken nå, som kommer til å være så lik. Den siste menighetstiden, er Laodikea. Hvor mange kan si “amen” til det? [Forsamlingen sier: “Amen.” – Red.] Hva gjør hun? Hvordan ferdes hun på den prektige arenaen? Lunken, uten Gud. Og hva gjorde hun?

313 Nå, Adam så at Eva, med vilje . . . eller ikke med vilje, men uvitende forført, og Adam gikk ut sammen med Eva slik at han kunne gjeløse henne. Er det riktig? Bibelen sa: “Adam ble ikke forført.” Det er grunnen til at Den forbyr kvinner å forkynne Evangeliet. Skjønner? Adam falt ikke i overtredelsen, men Eva falt. Så det er grunnen til at hun ikke skulle undervise, se, eller utøve noen autoritet over mannen, eller noe slikt. Det er – det er hva Ordet sier.

314 Du sier: “Vel, dette . . . !” Jeg bryr meg ikke om hva *dette* gjør, og *det* gjør. Det er hva Ordet sier, broder, søster. Jeg prøver å få det til deg, ser du, det er hva Ordet sier. Vi lever av Ordet, ikke hva noe slags bevis, eller noe kjødelig noe, eller noen erfaring. Det har ikke én ting å gjøre med det. Enhver form for opplevelse vil ikke fungere hvis den fornektet Ordet. “Mange vil komme til Meg og si: ‘Jeg har profetert, kastet ut djevler. Jeg talte i tunger. Jeg har gjort alle disse tingene, forkynt Evangeliet, og har en doktorgrad i teologi.’ Sa: ‘Dere urettferdighetens arbeidere, jeg har aldri kjent dere.’” Å vite at Ordet sier Det, og så inngå kompromiss på grunn av en organisasjon eller noe, et system. Åh, min venn, la meg advare deg, som en kjær broder som elsker deg. Hør nøye etter.

315 Nå, den første Adam gikk ut sammen med Eva fordi hun var forført. Men, det hadde vært en annen her i denne Laodikea, hun visste om en annen. Ja, sir. Fordi hun satte Ham ut av sengen sin, rommet sitt, hu- . . . Han sto på utsiden, banket på, og prøvde å komme inn igjen. Men hun hadde fått kultur, hun var satt høyt. Hun var, åh, du, “trengte ikke noen ting”, sa hun, men visste ikke at hun var naken, elendig. Dette er kirken som forfører endog de utvalgte, om det var mulig. Legg merke til at hun hadde makt, falsk makt. Hun tok en del av Ordet, tok ikke resten av Det.

316 Hva er den største løgnen som noen gang ble fortalt? Den har mittini prosent Sannhet i seg. Hvis noen sa at “William Branham,

på denne bestemte datoen, var langt oppe i Houston, Texas, så drukken som han kunne være”. Det er en løgn. Skjønner? “Åh”, sier: “Nei, han var i Phoenix, Arizona. Han forkynte til Christian businessmen, han forkynte om et bestemt emne, så mange mennesker var der, de lyttet til omkring halv elleve. Og klokken halv elleve, vet dere hva han gjorde? Strakte seg ned og fikk en slurk med brennevin, og tok den.” Nå, det er en løgn. Resten av det var helt sant. Ser dere, det er nødt til å se nøyaktig likt ut som sannheten, for å være forførende.

³¹⁷ Det er hvordan folket gjør det i dag. De har så mye av Sannheten, at de bedrar selv de utvalgte . . . Men, ett Ord, det er alt som trengs. Og jeg har bevist det ved Bibelen.

³¹⁸ Legg merke til at Han aldri gikk ut sammen med henne. Hun satte Ham ut, Ordet, forkastet Ham. Nå er dette et sørgelig syn, når vi kommer til enden.

³¹⁹ Akkurat slik som det var i Babylon, mennesket vil ikke vike for noen ting som han prøver å oppnå til seg selv. Han vil bare ikke stoppe. Som i Noahs dager, uansett hvor mye Noah forkynte og advarte, det hjalp ikke det minste. I de dager da Akab, han må lage sitt eget brød for å sende seg selv til helvete. Det er helt riktig. Han må lage sitt brød slik at lenken vil bryte, så det vil sende ham selv til helvete. Akkurat som Akab og Jesabel. De, men, saken er den, de tenkte ikke at de syndet. De tenkte at de gjorde rett.

³²⁰ Dere vet, Jesus sa: “Det kommer til å skje at de endog vil drepe dere, tenker at de gjør Gud en tjeneste.” Vent til denne nye boken min kommer ut. De skjød på noen mennesker, her om kvelden, fordi de sa at det var galt å forene Den romersk-katolske kirken med protestantene. Tre skudd gikk gjennom en bygning, til en venn av meg, bommet på dem bare så vidt. Vent til denne boken kommer i sirkulasjon. De tenker ikke at de synder; de tenker de gjør det rette. De tenker de er — de gjør det for en sak for Gud, uten å vite det.

³²¹ Jødene drepte Jesus, tenkte de gjorde det rette fordi deres kirkedoktrine sa Han hadde feil. Åh, sa for dem Han . . . “De korsfestet selve Brødet som de skulle leve av.”

³²² Nå, da, “så mange som mottok Ham til å være deres Liv, Evig Liv, de levde av Ham, og Han ga dem makt til å bli en del av Ham, sønner av Gud”. Er det riktig?

³²³ De liker de ville gresskarene, død i suppen, fra skolen til deres teologer. De vil ikke ha Jesus, Livets Brød. De vil ikke ha Ham. De satte Ham på utsiden av deres kirke. De måtte gjøre det. Jeg bryr meg ikke om hva de gjør.

³²⁴ Du sier: “Tror du at du skal forandre det, broder Branham?” Nei, sir. Men jeg taler til de Utvalgte.

325 De satte Ham på utsiden. Hvorfor? De tok sin suppe, blandet den med verden, noen teorier om et eller annet, og blandet det sammen, og laget en teologisk seminarsuppe. Og de nekter å la melet til profeten Elias kurere det.

326 Gjorde de det på den dagen? Elias hadde noe mel. Det melet var Kristus, melofferet, hele bakgrunnen er identisk. Hver kvernstein måtte være lik, til å male det. Og han kastet det inn der, og det helbredet deres sykdom, eller deres død i gryten.

327 Men i dag har de død i gryten, og de vil ikke ha Elias sitt Mel, Kristus, Brødet, Ordet. “Nei, sir! Det er kjetteri!” De vil ikke ha Det. Sett i gang og spis det, og du vil dø så sikkert som det finnes en verden. Det er gift i gryten. De vil ikke akseptere dette Melet (nei, sir) i sine teologiske gryter. De vil bare ikke gjøre det. Vel, de vil sette deg ut av det, de vil ikke ha noe med det å gjøre.

328 Den andre Eva nå, brødkornet, var Pinsedagen, gjorde som det første, Adambrodet, døde under de romerske kvernsteinene, under forfølgelse, martyrdom.

329 Men hennes søster, som ble en hore, (er det hva Bibelen sier?) det er riktig, hva gjorde hun? Hun gikk rett videre ut, inn i verden, og fikk barn. Hvem kan si “amen” til det? [Forsamlingen sier: “Amen.” — Red.] Åpenbaringen 17, “skjøgen og hennes døtre”, ikke mann; kvinner, kirker. De denominerte, hva gjorde henne til en hore? Hun avviste Ordet og tok denominasjonen, hun ble en hore. Hva gjorde barna hennes? De var skjøger, som er den samme tingen. Gjorde den samme tingen, forkastet Ordet og tok seg til denominasjonen. “Hennes barn”, døtre, kirker, se på dem.

330 La meg nå si dette, i profeti. Vil dere forstå? Det store familie-bråket er omtrent over. De kommer alle tilbake i fellesskap. Den gamle moren skal ta barna sine tilbake igjen. De er like alle sammen, på alle måter. De ønsker å være ett. Det er tiden for Menigheten og Gud, Menigheten og Ordet, å bli ett, rett nå, fordi det er det som Han kommer etter; ikke en “bestemt” gruppe som det. Nei, sir.

331 Et hvetekorn skal det være. Se nå på naturen, og vi avslutter med denne tanken. Se på naturen. En mann planter hvete.

332 De skrev en bok, jeg antar dere alle har lest den, trolig noen av dere teologer, kalt: *Den tause Gud*. Jeg tror dere kanskje kan få tak i den til — til deres bøker, fra — fra der hvor de selger bøker, bokhandlere. *Den tause Gud*, sa hvordan . . . En vantro sa: “Hvordan kunne du noensinne forvente at det finnes en Gud, som kunne sitte Der oppe gjennom den mørke tidsalderen og se på små barn bli drept ved ild; kvinner, deres lange hår klistret sammen i bek og brent; setter en okse på den ene armen og en på den andre, og trekker dem fra hverandre, fordi de ikke ville kysse et krusifiks; og alle disse tingene slik som det?” Sa: “Hvordan kunne en Gud, hvis det finnes en, sitte oppe der og se på disse

små barna brenne?” Se, det er det naturlige kjødelige sinnet. Skjønner?

³³³ Se, kjenner dere til en hvete når den går ned i jorden, må den ligge der og råtne? Det var det som den pinsemenigheten måtte gjøre, ligge der og gå ned i jorden og dø. Den måtte råtne for å bringe frem Liv igjen. Er det riktig? [Forsamlingen sier: “Amen.” — Red.] Se nå, og dette er nå mine avsluttende tanker. Nå, for å nøste det helt opp, la oss ta naturen. Hvor mange av dere tror Gud virker parallelt i naturen, til alle ting? [“Amen.”]

³³⁴ Han, se, Han har gjort verden. Han gjenløser verden på samme måte som Han gjenløser et menneske. Hva tror så en person? Han tror, blir deretter døpt; så blir han rensset av blodet, helliggjørelse, som var Wesleys budskap; så blir han fylt med Hellig Ånds Ild, tar verden ut av ham, og han blir fylt av Ånden, som er Ordet. Tror dere det? [Forsamlingen sier: “Amen.” — Red.] Pass på nå. Gud skal gjenløse Sin verden på samme måte.

³³⁵ Hvor mange har fått *Det fremtidige hjem til Bruden og Brudgommen*, på lydbåndet? Se, jeg brakte det ut der. Herren ga det til meg. Jeg gir det videre til dere slik Han gir det til meg.

³³⁶ Se, den første tingen, verden ble fordømt under Adams fall fra Ordet. Forkynnelsen til Noah brakte rettferdighet, og Gud døpte jorden med vann; så kom Sønnen og dryppet Sitt Blod på den, for å hellige den, for å kreve den som Sin Egen; deretter i den endelige avslutningen, fornyelsen, vil være ild som vil brenne opp enhver bakterie, alle ting, det vil gå tusenvis av miles høyt, i luften.

³³⁷ Og hva da? “Jeg så en ny Himmel og en ny jord, den første himmel og jord var blitt borte. Og jeg så Den Hellige Staden, Det Nye Jerusalem stige ned fra Gud, ned fra Himmelen, smykket som en brud for sin . . . smykket som en brud for sin brudgom, se, kommer ned på jorden.” Så Gud og mennesket . . .

³³⁸ Samme tingen med Jesus, se, da Han ble døpt i vann, og gjorde Sine forberedelser. Han ble helliget, aller først, av Faderen; deretter løftet Han opp Sine hender, og her kom Duen over Lammet. Hva gjorde Gud da Han satte Duen på Der? Han krevde den delen av liv; som — som var en del av jorden, Jesus, til å spise mat slik som vi har, det naturlige brødet. Men nå krever Gud det, det er ikke noe som kommer til å holde det. Døden kan ikke holde det. Sa: “Ødelegg dette tempelet, jeg skal reise det opp igjen.”

³³⁹ Og når mannen og kvinnen går inn i Gud, fullstendig nå, ikke under noen trolldom, ikke under noen følelser, men faktisk når Ordet og Ham blir ett; Gud har frelst den personen, helliget ham fra tingene av verden, renoverer alt av verden bort fra ham, med Den Hellige Ånds Ild, og lever i den personen, reflekterer Seg Selv, den fullkomne mannen eller kvinnen som lever av Ordet.

Se, det er jorden som er rensset. Han vil bruke jorden på samme måte, Han gjenløser den.

³⁴⁰ Se nå, et hvetekorn faller ned i jorden. Nå, Jesus var det hvetekornet som falt ned i jorden, som etterpå ble gjort fullkomment, Det hadde Liv i Seg. Moses oppsto ikke. Adam oppsto ikke. Ingen av de andre oppsto. Men denne fullkomne Ene som reflekterte Ordet på alle måter, Han levde av ethvert Ord! Hvor mange kan si “amen” til det? [Forsamlingen sier: “Amen.” – Red.] Han levde av ethvert Ord. Hva skjedde? De la Ham i graven. Men, tre dager, Han brøt den opp og kom ut igjen. Skjønner?

³⁴¹ Her kommer menigheten igjen nå, se, kommer til den fullkomne Ene, for Bortrykkelsen igjen. Hva skjedde nå etter at menigheten falt ned i jorden i Nikea, Roma, til den første organisasjonen? Kan noen si “amen”, at det stemmer? [Forsamlingen sier: “Amen.” – Red.] Hva gjorde hun? Hun kom ut igjen i en midlertidig oppstandelse, Han prøvde gjennom Luther det samme som Han gjorde gjennom Noah. Men hva gjorde han? Han sviktet Ordet, han ble organisert. Hva gjorde det?

³⁴² Det er som et hvetekorn som kommer opp. Når kornet kommer opp, hva er det første som kommer opp? To små spirer. Lytt nå virkelig nøye. Hva kommer opp, naturlig nå? Vi skal følge det naturlige sammen med det åndelige, naturlig brød sammen med det åndelige brødet. Hva skjer? “Hvordan kunne denne Mannen være Brød?” Se nå.

³⁴³ Når menigheten kom opp, var hun et lite blad. Nå, det ser ikke i det hele tatt ut slik som kornet som gikk ned i jorden, men det er en bærer av livet. Skjønner? Hva skjer nå? Nå sier mannen: “Åh, jeg har en god åker med hvete.” Ikke ennå. Potensielt har han det. Hva skjedde? Det neste som kom opp var Zwingli, det var en annen bevegelse som kom opp etter Luther. Fremdeles var det ikke tingen. Det var et blad. Deretter satte stilken fram mange blad, slik som Calvin og så videre, kom opp. Til slutt kom Den anglikanske kirken frem, alle bladene. Se, alle sammen bare nøyaktig like, den samme tingen.

³⁴⁴ Hva skjedde så? Hveten forandrer seg, og kornet forandrer seg, og alle ting forandrer seg. Det som kom, var en kvast. Du kan kalle det kvast. Vel, når det skjedde, se hva som henger på det, små pollen. Nå ser det bare litt mer ut som det originale kornet som gikk ned, enn bladet gjorde. Er det riktig? Vel, Wesleys budskap var nærmere Bibelen enn Luthers. Dere vet det. Er det riktig? Hva er alle disse små kvastene nå? Der var den wesleyanske metodisten, nazarenes, pilgrim holiness, united brethren, alle disse under helliggjørelsen. Og hva kommer ut fra det da? Det, til slutt, hva gjorde det? Ble organisert, døde!

³⁴⁵ Det som kom ut av dette var pinsevevnene. Du sier: “Åh, broder!”

³⁴⁶ I ærbødighet nå, og jeg sier dette med gudfryktig kjærlighet. Og må Den Store Far, som jeg fortalte dere nettopp, i begynnelsen, var tilstede her, allestedsnærværende. Hvis jeg sier dette gjennom fordommer, så vil Han dømmе meg. Hvis jeg sier det gjennom Sannheten, vil Han velsigne meg. Han vil la dere se Det hvis dere er ordinert til Liv.

³⁴⁷ Når det første lille hvetekornet kommer ut på en hvetestilk, ser det absolutt helt ut som kornet. Er det riktig? Men hva er det? Det er ikke kornet. Det er det i Matteus 24,24: “Så likt at det ville forføre selv de utvalgte, om det var mulig.” Legg merke til, det ser akkurat ut som kornet. Men du plukker det av og setter deg ned, og tar et mikroskop og begynner å trekke det tilbake. Det er bare agnen på kornet, eller agnen på hveten. Det var bare lagt for å beskytte det, men det ser akkurat ut som kornet. Nå, hvor mange vet at det er Sannheten, løft hendene deres? Ja visst. Men det er agnen.

³⁴⁸ Nå, pinsevevn-brødre, misforstå meg ikke, men dette er Sannhet. Dere kan ikke trosse naturen. Og naturen erklærer Gud i alle ting, dens Skaper.

³⁴⁹ Se nå på den agnen. Den ser ut . . . Hva gjorde de? De talte i tunger. De handler bare nøyaktig slik som de gjorde på Pinsedagen. Men hvis du skal snitte den, ta den lille tingen og trekke den tilbake, den har mange små agn i seg. Og når du trekker den tilbake, ser du helt tilbake på baksiden av den, du må ha et godt mikroskop, se tilbake der. Der er en bitte liten knopp av et korn som utvikler seg, der er den virkelige tingen. Det er en bærer. Hvorfor? Det må være der for å beskytte det kornet. Det virker i harmoni, men det er for å beskytte det kornet. Og kornet kommer fra jorden, opp gjennom lutheranerne, gjennom disse menighetene, gjennom Wesley og gjennom der, ut gjennom kvastene, og nå ned inn i agnen. Nå ser det bare fullkomment ut. Ikke rart Jesus sa: “Det ville forføre selv de utvalgte, om det var mulig.” Ser nøyaktig ut som kornet, rett på det stedet hvor kornet skulle være, men hva skjedde? Det gjorde den samme tingen som de andre gjorde tidligere, ble organisert! Hva ble det til? En bærer.

³⁵⁰ Nå, i tiden som vi lever i, hvilken som helst historiker her vet at enhver vekkelse bare varer i omtrent tre år, og deretter kommer det en organisasjon ut av denne vekkelsen. Broder, søster, i denne store femten år lange vekkelsen jeg har vært i, har vært privilegert å være i den sammen med dere, det er ikke kommet en organisasjon ut av det. Det er ikke flere organisasjoner. Det vil ikke bli. Der er den siste. Nå, pinsebevegelsen måtte være der for å beskytte dette. Hvor ville vi ha gått med et Budskap som dette, hvis det ikke hadde vært en

pinsebevegelse til å tro det? Gå nå tilbake til Ohio-elven i 1933. Skjønner?

³⁵¹ Unnskyld dette, men jeg vil dere skal vite Sannheten. Og jeg har ikke mye tid igjen, dere vet det, jeg er femtifem. Men disse lydébåndene vil leve når jeg er borte, og dere vil se om det er riktig, eller ikke, om jeg er en sann tjener eller en falsk profet. Jeg har aldri fortalt dere noe enda, uten at det skjedde, slik vil dette skje.

³⁵² Det er en bærer. Det måtte være det. Men når den hveten begynner å vokse, slik kirken først var en bærer til Jesus, men når Han begynner å fortelle dem Guds Sannhet, skilte de seg fra Ham. Hva skjer nå? Ingen samarbeid. Hvorfor? Det må være på den måten, slik at hveten selv kan ligge framfor solen, s-o-l, og slik kan den åndelige hveten ligge foran S-ø-n-n-e-n, for å bli omgjort til et gyllent korn av Ordet, se, gjort til Ordet, Gud gjort til kjød, stadfestet. Den . . . “Den som tror på Meg, han skal også gjøre de gjerningene Jeg gjør.” Menigheten som lever av det Ordet, på rett måte, ikke gjennom organisasjon, men i Nærvær av Ordet, Sønnen, de blir (hva?) et nøyaktig likt Ord med det som gikk ned på Pinsedagen.

³⁵³ Lærer ikke Malakias 4 oss nå, at før Herrens dag skal komme, den store og forferdelige, så vil dette skje? Hvor mange vet det? “Og Han vil gjenopprette barnas hjerter til fedrene”, er det riktig, “Troen til de originale fedrene på Pinsedagen”.

³⁵⁴ “Og på den dagen”, Lukas 17,20, tror jeg det er, Jesus sa: “Når Menneskesønnen blir åpenbart”, ikke menn. “Menneskesønnen”, ikke en organisasjon. “Menneskesønnen”, Ordet, som lever Seg Selv igjen iblant folket! Skjønner?

³⁵⁵ Ordet, Ham Selv, gjort til kjød i deg, du er en refleksjon av denne tiden, Budskapet, en refleksjon av det. Se, du lever igjen, lever det Livet som var i Jesus Kristus. Du er i Sønnens Nærvær. Så til . . .

³⁵⁶ Hva skjer med det? Hva skjer med den Menigheten? Til slutt, hør etter, den agnen trekker seg bort fra den hveten, når den begynner å manifestere seg. Hva skjedde? Livet som var i agnen, gikk videre ut i hveten. Livet vil ikke forandre seg. Bærerene forandrer seg, de denominerer seg; se, bladene, kvasten, agnen. Men hveten kan ikke forandre seg. Den er nødt til å være en tjeneste, slik som Han var oppimot Ordet, og slik som den første Menigheten var oppimot Ordet, fylt med Ånden, matet med Ordet; ikke matet med denominasjon. Matet med Ordet!

³⁵⁷ Nå, der er naturen, og Guds Ord. Han er det Brødet. “Mennesket skal ikke leve av brød alene, men av hvert Ord som går ut av Guds munn.”

³⁵⁸ Avslutter nå, før bønn. Legg merke til da, her kommer det som jeg ønsker å si.

359 Nå er den agnen nødt til å trekke seg vekk fra den hveten, det er i Guds forsyn. Hvor mange sier “amen?” [Forsamlingen sier: “Amen.” – Red.] Agnen er nødt til å trekke seg bort fra hveten, fordi den modnes frem nå. Den er oppe. Nå var den agnen ikke lenger der, den var en som hjelper, den var en bærer av Livet, deretter kom Livet ut av den, og gikk rett inn i hveten. Nå, det er grunnen.

360 Hør, venner, hvilken tid lever vi i? Vi har hatt femten år med vekkelse. Hvor mange kan si “amen” til det? [Forsamlingen sier: “Amen.” – Red.] Hvilken organisasjon kom frem? Ingen. De prøvde å få meg til å lage en organisasjon, sa: “Vil du lage en organisasjon, broder Branham, på din tjeneste? Det vil bli . . .” Nå, ikke meg, jeg snakker ikke om meg. Jeg snakker om Budskapet for tiden, for dagen.

361 Og de dro opp dit i Canada og fikk tak i noen få latter-rain brødre. Det døde rett der. Husker dere latter-rain, dere brødre? Hvor gikk det hen? Hvor gikk alt det andre hen? Men hva fikk organisasjonen ut av det? Millioner av omvendte, og gjorde dem til slaver til deres trosbekjennelser, blir rike, og bygger for millioner og milliarder av dollar i bygninger og slike ting, og sier: “Herren kommer”, sender forkynnere til seminarer og slikt, og utdanner dem med menneskeskapt teologi, som Luther, Wesley og resten av dere. Det blir en agn.

362 Men takk til Gud, kornet fortsetter videre. Så hvis det er sant ved Ordet, til hvor vi lever, er det sant ved naturen, det er stadfestet, hvetekornet, på alle måter, hvor mye lenger har vi fått? Vet dere hva? Jeg hører at skurtreskeren kommer, Verdenskirkerådet, hun skal adskille det. Hva gjør hun? Skraper henne bort fra stilken. Men Hun har en transportør som venter på Henne. Hun vil dra Hjem en av disse morgenene. Åh ja. Hvis dere forstår, si “amen?” [Forsamlingen sier: “Amen.” – Red.]

363 Jeg vet at verden ikke tror det. De kan ikke tro det. Ikke . . . Ha bare medfølelse med dem, fordi: “Ingen kan komme uten at Min Far drar ham; og alle som Min Far har gitt Meg, vil komme.” Hvis hans navn er i Livets Bok, vil han absolutt gjenkjenne Ordet. Han er nødt til det, det er gått for langt. Det er blitt stadfestet så fullkomment, til det er positivt Sannheten.

364 Vi vil ikke få noen flere organisasjoner, men alle organisasjonene vil gå inn i én. Hva duger hun til? Går . . . For hva gjør de med halmen? Brenner den. Jesus sa: “Englene skal komme og samle hveten inn i låven.” Og hva skjer så? “Stilkene, og stubber og tornebusker vil bli brent med uslokkelig ild.” Ser dere? Og hva må bli gjort først? Englene dro ut og bandt sammen ugresset først. Er det riktig? Se, de binder seg selv sammen i én flott stor organisasjon, ingen flere organisasjoner.

365 Hveten er her. Gud være takk, hveten er her. Kristus er her. Han beviser Sitt Ord, Det er Sannheten. Hveten er her, den modnes nå, den ligger i Sønnens Nærvær.

366 Ikke noe menneske kan berøre Det, det trekker seg alt sammen bort: "Vi vil ikke ha noen ting å gjøre med Det." Dere er nødt til å gjøre det.

367 Åh, broder, kom inn i hveten, la ditt Liv som er i deg, komme ut, inn i hveten. Vil du? Tro Gud. Ikke . . . Bare stå sammen med Gud. Er du sikker på at du skal klare det? Hva om noen sa . . . Jeg bryr meg ikke.

368 Som en historie jeg leste en gang. Det var en lege, han var en fin mann, og han elsket fattige mennesker. Og hver gang de fattige ikke kunne betale sin skyld, vet dere hva han gjorde? Han bare skrev det med rødt blekk, sa: "Du er tilgitt." Til slutt døde legen. Og da legen døde, kona hans var arrogant. Hun var annerledes, slik som kirken i dag. Hun gikk og samlet dem alle sammen. Hun tok ut søksmål, og kastet dem alle for domstolen: "Dere skal betale disse regningene, uansett!"

369 Men dommeren plukket opp noen av kvitteringene, sa: "Kom hit, frue." Han sa: "Er denne røde blekken din manns underskrift?"

Hun sa: "Ja, sir, det er det."

370 Sa: "Det finnes ikke en domstol i landet som kan saksøke dem. De er frigjort."

371 La dem si hva de vil. Han signerte Sitt Ord med Sitt Eget Blod. Det finnes ikke noen ting som kan ta det vekk fra oss, broder. Vi er frigjort.

372 La oss be. Sannelig dere . . . [En broder i forsamlingen gir en formaning. Tomt område på lydbåndet – Red.] Amen.

373 Med deres hoder bøyde nå. Hvis jeg forstår, en reiste seg opp i deres midte, i kongens dager, og ga en profeti, hvor de skulle møte fienden og ødelegge dem. Nå, hvis jeg forstår det riktig, så er der ett sted å møte fienden din, det er på Ordet. Det er der han prøver å møte deg. Du møter ham der med SÅ SIER HERREN.

374 Hvor mange her inne, med deres hoder bøyde, (det er nesten middag, jeg har ikke tid til et alterkall, men bare dette) ville løfte hendene dine, med deres hoder bøyde, dine øyne lukket: "Jeg ønsker å være en del av Ham. Jeg vil forene meg selv med Ham og Hans Ord. Uansett hva som kommer eller går, hva verden sier, jeg ønsker å være en del av Ham", løft hånden din og si: "Jeg gjør det?" Gud velsigne dere. Jeg tror det er et hundre prosent.

375 Med våre hoder bøyde, mens vi tenker, la oss rolig nynne denne lille sangen nå. Alle bedende.

Velsignet er det bånd som binder (det er Ordet)
 Våre hjerter i kristen kjærlighet;
 Fellesskapet av beslektede sinn
 Er likt det Ovenfra. (“Slik som Jeg og Min Far
 er ett, slik er dere også ett med Ham.”)

Når vi skilles fra hverandre,
 Gir det oss innvendig smerte;
 Men vi skal likevel være forenet i hjertet,
 Og håper å møtes igjen.

³⁷⁶ Neste lørdag morgen i Flagstaff, Arizona, om Herren vil, jeg håper å møte dere igjen. Elsker dere Ham? [Forsamlingen sier: “Amen.” – Red.]

³⁷⁷ Nå skal jeg bare la det være med det, ser dere. Bibelen sa: “Så mange som trodde Ham, og så mange som tok imot Ordet.” Skjønner? Jeg kan ikke si hvem som er eller hvem som ikke er, det er opp til deg. Men hvis du holder fast på en ubetydelig trosbekjennelse, noen av dere metodister, baptister eller pinsevenner, eller hva du enn måtte være, som holder fast på noe som er i motsetning til det Ordet, vær så snill, mitt kjære folk, vend dere fra det i dag. Vil dere ikke? Vend dere fra det, og vend dere til Ham. Ikke la ett Ord noen gang bryte deg fra Kristi fellesskap. Må Hans Ånd gi dette.

³⁷⁸ Far, Gud, disse menneskene har sittet her en lang stund. Det minner meg om en gang da Paulus, forkynte på samme måte, det var Evangeliet, de satt hele natten lang og hørte på ham, en ung mann falt fra vinduet og ble drept. Paulus gikk og la sin kropp over den unge mannen og sa: “Livet er kommet tilbake til ham.” Nå, Far, det er syke og plagede her, det er disse som trenger bønn for sine legemer. Jeg ber, kjære Gud, om å ikke vente til et møte. De trenger ikke å vente på noe møte. Ordet er alltid her, det er Kristus. Jeg ber om at Du skal helbrede hver enkelt av dem. La hver og en av dem bli gjort fullstendig frisk, Gud. Gi det. Velsign dem, deres streben. De ville ikke ha sittet her, Herre, de ville ikke ha lyttet til Dette hvis de ikke hadde trodd Det. Nå, Herre, de har løftet sine hender, de tror Det, må Det nå bli mottatt inn i deres hjerter; enhver forkynner, enhver av lekfolket. Synderen, må han motta Kristus; den frafalne komme tilbake. Gi det, Far. Disse velsignelsene ber vi om i Jesu Kristi Navn. Amen.

Jeg elsker Ham, jeg elsker Ham,

Han satte navnet mitt inn der, for mange år siden.

. . . elsket meg først
 Og kjøpte min frelse
 På Golgatas tre.

³⁷⁹ Elsker dere Ham? Nå mens vi synger det igjen, bare strekk dere over bordet og håndhils med noen, si: “Kjære pilegrim, jeg er glad for å sitte her denne formiddagen. Jeg tror Kristus. Gjør ikke du?” Noe som det, når vi synger igjen.

Jeg . . . (...?....)
. . . kjøpte min frelse
På Golgatas tre.

³⁸⁰ Nå, fra nå av, er vi ferdig med verden? Er vi ferdig med verdens moter? Og . . . alt tøvet, og all denne glamouren her, og tar Evangeliet og lager en kommersiell ting ut av det, og – og er vi ferdig med det? Er vi ikke? Bare gi meg Jesus, det er alt jeg vil ha. “Å kjenne Ham er liv, kjenne Ham.” Jeg elsker Ham. Elsker ikke dere Ham? [Forsamlingen sier: “Amen.” – Red.] Åh, hvor vi elsker Ham!

³⁸¹ Nå skal jeg gi møtet over til broder Carl, jeg vet ikke hva annet han skal gjøre.

³⁸² Gud velsigne dere. Og jeg håper å se dere igjen neste søndag, og hvis jeg ikke kan se dere . . . eller neste lørdag. Hvis jeg ikke ser dere da, ser jeg dere nede i Tucson. Hvis ikke da, så vil jeg se dere tilbake her den syttende. Hvis ikke da, så ser jeg dere i Herligheten. Amen.

³⁸³ Broder Carl nå, jeg vet ikke hva han ønsker å gjøre akkurat nå, broder Williams.

TID FOR INNHØSTING NOR64-1212
(The Harvest Time)

Dette budskapet av broder William Marrion Branham, som opprinnelig ble talt på engelsk lørdag morgen den 12 desember 1964 ved et frokostmøte til Full Gospel Business Men's Fellowship International i Ramada Inn, Phoenix, Arizona, USA, er tatt fra et lydbåndopptak og trykt uredigert på engelsk. Denne oversettelsen på norsk er trykket og gitt ut av Voice Of God Recordings.

NORWEGIAN

©2019 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Informasjon om opphavsrett

Alle rettigheter forbeholdes. Denne boken kan skrives ut på en privat skriver for personlig bruk eller deles ut gratis, som et verktøy for å spre Evangeliet om Jesus Kristus. Denne boken kan ikke bli solgt, reproduisert i stor skala, publisert på en nettside, lagret i et mottakersystem, oversatt til andre språk eller bli brukt for å samle inn penger uten uttrykkelig, skriftlig tillatelse fra Voice Of God Recordings®.

For mer informasjon eller vedrørende annet tilgjengelig materiale, vennligst kontakt:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org